71.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 stycznia 1922 r.

w przedmiocie likwidacji spraw b. rosyjskich państwowych ziemskich banków Szlacheckiego i Włościańskiego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 3 p. g oraz i ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. o organizacji urzędów ziemskich (Dz. U. R. P. № 70 poz. 461) oraz art. 6 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. № 59 poz. 369) zarządza się co następuje:

§ 1. Likwidację pożyczek b. rosyjskich państwowych ziemskich banków Szlacheckiego i Włościańskiego na obszarze Rrzeczypospolitej Polskiej przekazuje się Państwowemu Bankowi Rolnemu.

§ 2. Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego jest upoważniony do ustalenia terminu przejęcia przez Państwowy Bank Rolny spraw w § 1 niniejszego rozporządzenia wymienionych, tudzież do wydawania wszelkich rozporządzeń i postanowień w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami w przedmiocie likwidacji wszelkich spraw powyższych banków.

§ 3. Uchyla się moc obowiązującą rozporządzenia Komisarza Generalnego ziem wschodnich w przedmiocie utworzenia urzędu do likwidacji spraw banków ziemskich Włościańskiego i Szlacheckiego na terenie ziem wschodnich (Dz. U. Z. C. Z. W. № 21 poz. 541).

§ 4. Do czasu wydania ustawy w przedmiocie pobierania od dłużników b. banku Włościańskiego i Szlacheckiego podwyższonych opłat na pokrycie wydatków administracyjnych, związanych z likwidacją spraw tych banków, koszta te będą pokrywane z budżetu Głównego Urzędu Ziemskiego.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Prezes Głównego
Urzędu Ziemskiego:
Kiernik

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Rolnictwa
i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

72.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 stycznia 1922 r.

w przedmiocie skasowania Instytutu Torfowego.

Na zasadzie art. 15 i 18 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji władz naczelnych w Królestwie Polskiem (Dz. P. № 1, poz. 1) Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Instytut Torfowy znosi się.

§ 2. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 kwietnia 1919 r. w przedmiocie utworzenia Instytutu Torfowego (Dz. P. P. P. № 34, poz. 271) uchyla się.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia oraz likwidację spraw Instytutu Torfowego powierza się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

73.

Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 20 grudnia 1921 roku

celem wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 105, poz. 764) zarządza się co następuje:

I. Ogólne postanowienia.

Do § 1 ustawy z dnia 26 lipca 1918 r. o opodatkowaniu wina [(Dz. Ust. Rz. Niem. str. 831) Dz. U. R. P. z 1921 r. № 105, poz. 764].

Przedmiot podatku od wina: I. Wino: a) wino gronowe:

§ 1. Pod winem (wino gronowe) należy rozumieć napój, sporządzony z soku świeżych winogron, który odbył fermentację. Wino deserowe (południowe, słodkie wino) jest osobnym rodzajem wina. Także wino gronowe ocukrzone uważa się, jako wino podlegające opodatkowaniu.

b) moszcz winogronowy:

§ 2. Moszczem winogronowym jest sok uzyskany za pomocą tłoczenia lub w inny sposób ze

świeżych winogron, do którego nie dodano żadnego środka fermentacyjnego.

2. Napoje podobne do wina.

§ 3. (1) Jako podobne do wina napoje należy uważać takie napoje, które zostały sporządzone nie z soku świeżych winogron, lecz z innych surowców za pomocą winno-wyskokowej fermentacji, stosowanej przy wyrobie wina.

(2) Tu należą w szczególności sporządzone w ten sam sposób napoje:

a) z soków owocowych jak: wina owocowe i wina jagodowe (wino jabłkowe, wino gruszkowe, wino z porzeczek, borówek, agrestu i t. p.); do napojów podobnych do wina wytworzonych z soków owocowych należą także napoje wytworzone z jabłek, gruszek albo z obu gatunków tych owoców, oznaczane, jako moszcz jabłkowy lub moszcz gruszkowy, albo wprost jako moszcz owocowy, które to napoje powstają przez winno wyskokową fermentację silnie rozwodnionych soków owocowych,

b) z soków roślinnych, jak wino rabarbarowe i t. p.,

c) ze słodu albo wyciągu słodowego, jako tak zwane wino maltonowe i t. p.,

d) z innych surowców, jak wino rodzynkowe, wino z wytłoczyn winogronowych, wina drożdżowe oraz inne wina sztuczne.

(3) Pod pojęcie napojów podobnych do wina podpadają także: syrop gronowy, ekstrakt rodzynkowy i t. p. chociaż one z reguły wytwarzane bywają bez fermentacji winnej.

Wino mętne.

§ 4. Męty winne podlegają takiemu samemu postępowaniu, jak wino dojrzałe.

Drożdże winne.

§ 5. Niepłynne drożdże winne nie mogą być uważane za wino w rozumieniu ustawy i nie podlegają podatkowi.

Wino, jako zbiorowe określenie.

§ 6. O ile użyty jest wyraz wino, bez bliższego określenia, należy pod tem rozumieć wszystkie w § 1, ustęp 1 ustawy podane wyroby.

§ 7. Podatkowi podlega tak w kraju wyrobione, jak i z zagranicy sprowadzone wino, o ile jest przeznaczone do spożycia wewnątrz kraju.

Do §§ 2 i 15 ustawy.

Podstawa do opodatkowania.

§ 8. Opodatkowanie wina następuje według jednej z następujących zasad:

1) przez wytwórcę albo sprzedawcę:
   a) przy pozbyciu konsumentowi,
   b) przy zużyciu na potrzeby własnego gospodarstwa domowego albo przedsiębiorstwa;
2) przez konsumenta:
   a) przy sprowadzeniu z zagranicy,
   b) przy wyjątkowem pozbyciu nieopodatkowanego wina innym konsumentom,
   c) w przypadkach przewidzianych w § 13 ustęp 1 niniejszego rozporządzenia, t. j. przy wyszynkowaniu nieopodatkowanego wina przez właścicieli gospód lub drobnych sprzedawców,
   d) w przypadkach przewidzianych w § 10 ustęp 2 ustawy z dnia 26 lipca 1918 r.,
   e) w przypadkach przewidzianych w § 11 ustęp 1 i 2 tejże ustawy, t. j. przy zużyciu w zamkniętych naczyniach.

Obowiązek i uprawnienie do wnoszenia oznajmień.

§ 9. Każdy przedsiębiorca, t. j. każdy, kto w sposób zarobkowy zamierza wino pozbywać, jest obowiązany i uprawniony zgłosić się w urzędzie poborowym. To samo dotyczy zakładów, stowarzyszeń i t. p., wymienionych w § 15 ustęp 1, zdanie 3 ustawy z dnia 26 lipca 1918 r.

Inne osoby nie są ani obowiązane, ani uprawnione do wnoszenia oznajmień i są uważane, jako konsumenci. Postanowienia §§ 10 do 12 niniejszego rozporządzenia określają, czy oznajmienie ma opiewać na wytwórcę, czy też na osobę, trudniącą się sprzedażą wina.

Zgłoszenie się jako wytwórcy.

§ 10. (1) Jako wytwórcę moszczu winogronowego i wina gronowego w rozumieniu ustawy, uważa się tylko tego, który jest posiadaczem winnicy i który wino albo moszcz winny, uzyskane z własnej uprawy w sposób zarobkowy, pozbywa. Okoliczność, że posiadacz winnicy, do którego powyższe postanowienie odnosi się, pozbywa przytem także wino albo moszcz winny, jakie on dokupił albo też wyrobił z dokupionych winogron lub z zacieru winnego, nie stanowi przeszkody do uznania go za wytwórcę.

(2) Ten, kto moszcz winny lub wino gronowe pozbywa, lecz te napoje wyrabia nie we własnym zakładzie, albo wyrabia je wyłącznie z zakupionych winogron lub zakupionego zacieru, dalej ten, kto nie trudni się wytłaczaniem głównie własnych, albo dokupionych winogron lub zacieru, lecz przeważnie zakupuje wino lub moszcz winny, nie może się zgłaszać, jako wytwórca.

(3) Jako zakupione winogrona uważane są te, które nie pochodzą z własnej uprawy wewnątrz kraju, a jako zakupiony zacier uważa się zacier winny, uzyskany z winogron nie pochodzących z własnej uprawy.

(4) Jako posiadacza winnicy uważa się tylko tego, dla którego uprawa latorośli winnej jest jego głównym lub ubocznym zawodem rolniczym, a nie tego, kto tylko przy swoim domu, w swoim ogrodzie lub tym podobnym latorośl winną w małym rozmiarze uprawia. Okoliczność, że przestrzeń użyta do uprawy winogron jest własnością przedsiębiorcy, albo, że jest wydzierżawioną, lub też, że pozostaje w jego użytkowaniu, nie stanowi żadnej różnicy.

§ 11. Jako wytwórca napojów podobnych do wina może się zgłosić tylko ten, kto wszelkie znajdujące się w jego zakładzie napoje tego rodzaju sam wyrabia. Okoliczność, że do wyrobu takich napojów używa się przez siebie zebranych, dokupionych, albo tylko zakupionych surowców, nie stanowi żadnej różnicy.

Zgłoszenie jako sprzedawcy.

§ 12. Jako sprzedawcy mają się oznajmić wszyscy ci posiadacze zakładów, którzy nie mogą się oznajmić, jako wytwórcy.

Wyjątki dla właścicieli gospód i drobnych sprzedawców.

§ 13. Przez właścicieli gospód i drobnych sprzedawców w myśl § 2 ust. 2 ustawy należy rozumieć właścicieli zakładów, których odbyt wina jest ograniczony wyłącznie do wyszynku krajowego wina wprost z beczki dla bezzwłocznego wypicia na miejscu w zakładzie, albo do drobnej sprzedaży w ilościach poniżej 5 litrów. Właścicieli takich zakładów należy uważać za konsumentów, przeto nie są oni uprawnieni, ani obowiązani do wnoszenia oznajmień.

O ile wymienieni sprzedawcy trudnić się będą szynkowaniem wina zagranicznego z beczki, albo pozbywaniem wina we flaszkach, lub też hurtowną sprzedażą (w ilościach po 5 litrów, lub wyżej), utracą oni charakter konsumentów i będą wówczas co do całego rozmiaru swego zakładu uważani jako wytwórcy lub sprzedawcy i obowiązani do wniesienia przepisanego w myśl §§ 9 do 12 niniejszego rozporządzenia zgłoszenia.

do §§ 4, 5 i 6 ustawy.

II. Obowiązek uiszczenia podatku przy pozbyciu wina konsumentowi.

Obowiązek uiszczenia podatku przy pozbywaniu przez wytwórcę lub sprzedawcę. Pojęcie pozbywania.

§ 14. Do uiszczenia podatku od wina pozbywanego przez wytwórców lub sprzedawców konsumentowi, jest obowiązany pozbywający. Pojęcie pozbywania ma być rozumiane w najszerszem znaczeniu. Obejmuje ono każdy sposób pozbycia.

Obowiązek powtórnego opodatkowania.

§ 15. Przy pozbyciu wina przez wytwórcę lub sprzedawcę konsumentowi nie czyni się różnicy między winem już opodatkowanem lub nieopodatkowanem. Wskutek tego wszelkie wino, pozbywane przez wytwórców lub sprzedawców konsumentowi podlega podatkowi. Wino kupione przez wytwórcę lub sprzedawcę od konsumenta, przy dalszej sprzedaży tegoż konsumentowi musi być przez wytwórcę lub sprzedawcę jeszcze raz opodatkowane i to, bez względu na to, czy wytwórca lub sprzedawca to już raz opodatkowane wino pozbywa dalej w niezmienionym stanie, albo też po zmieszaniu go z nieopodatkowanem winem.

Opłata przez konsumentów.

§ 16. (1) Właściciele gospód i drobni sprzedawcy, których w myśl przepisów § 13 uważa się za konsumentów, są obowiązani do uiszczenia podatku od wina, lub moszczu winnego wyrobionego z własnych winogron i od wyrobionych przez nich napojów, podobnych do wina, szynkowanych z beczki, winni takie wina i napoje w myśl postanowień obowiązujących dla wytwórców i sprzedawców zgłosić urzędowi poborowemu celem opodatkowania ich.

(2) Od żądania miesięcznego zgłoszenia do opodatkowania wyszynku lub drobnej sprzedaży w myśl niniejszych postanowień można na skutek prośby właścicieli gospód lub drobnych sprzedawców odstąpić, o ile oni zobowiążą się cały zapas przez siebie uzyskanego, albo wyrobionego wina i t. p. najpóźniej do ośmiu dni po wytłoczeniu wina w całości zgłosić i podług ilości i wartości z tegoż czasu opodatkować; jak również zgłosić urzędowi poborowemu zaszłą po uskutecznionem już opodatkowaniu wskutek ocukrzenia albo innego przyrządzania wina zmianę, tak co do powiększenia ilości, jak i co do podwyższenia wartości, a to najpóźniej do ośmiu dni po zaszłej zmianie celem opodatkowania. Kto zaniedba dodatkowego zgłoszenia do opodatkowania, nie może być więcej dopuszczony do korzystania z powyższej ulgi. Izby skarbowe mogą zezwalać, aby dla wyrównania za wolne od podatku (§ 50) ilości wina, przeznaczone dla własnego użytku domowego, tudzież dla robotników rolnych własnego przedsiębiorstwa, ta część ilości wina zgłoszonej do opodatkowania, która odpowiada liczbie członków rodziny i robotników rolnych, została zwolniona od podatku.

(3) Jeżeli konsument pozbywa wyjątkowo drugiemu kosumentowi wino nieopodatkowane, w takim razie ma on tę ilość w myśl postanowień obowiązujących dla wytwórców i sprzedawców zgłosić do opodatkowania; jeżeli zaś pozbywa wino już opodatkowane, to przez to pozbycie nie powstaje obowiązek do ponownego uiszczenia podatku.

W obu wypadkach nie traci on charakteru konsumenta.

Pozbywanie przez członków Stowarzyszenia winiarzy stowarzyszeniu.

§ 17. Pozbywanie przez członków Stowarzyszenia winiarzy zebranych ilości moszczu winnego i wina gronowego stowarzyszeniu, nie jest pozbyciem podlegającem opodatkowaniu, o ile stowarzyszenie zajmuje się dalszem pielęgnowaniem i przechowaniem dostarczonych mu wytworów jako też sprzedażą tychże konsumentom. Stowarzyszenie winiarzy nie będzie wówczas uważane za konsumenta, lecz za sprzedawcę, o ile nie będą zachodziły warunki, przewidziane w § 13 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Chwila nastania obowiązku uiszczenia podatku.

§ 18. Obowiązek uiszczenia podatku następuje z chwilą wysłania albo jeżeli wysłanie nie ma miejsca z chwilą wydania wina konsumentowi.

Przymus w wydawaniu rachunku.

§ 19. W rachunku, który w myśl § 4, ust. 2 ustawy konsumentowi wystawić musi ten, który mu wino pozbywa za opłatą w kraju, można wartość, podlegającą opodatkowaniu, tudzież kwotę podatku w jednej sumie podać, jeżeli przytem się zaznaczy, że wartość podlegająca opodatkowaniu wynosi pięć szóstych części całej sumy.

Wyjątki od przymusu wydawania rachunków.

§ 20. (1) Przy sprzedaży wina w drobnej sprzedaży w ilościach nie wyżej, jak 5 litrów lub 5 całych butelek, jak również przy pozbywaniu wina do niezwłocznego wypicia w lokalu szynkarskim nie potrzeba wystawiać rachunków, jeżeli w lokalu sprze-

daży znajdować się będą cenniki lub tablice z cenami wina, umieszczone tak, by były każdemu łatwo dostępne. Cenniki lub tablice z cenami muszą zawierać oznaczenie wina i cenę sprzedażną, jako też objaśnienie, czy cena sprzedażna obejmuje w sobie podatek lub nie. Na beczkach składowych i na półkach na butelki, z których wino do sprzedaży się wydaje, należy umieścić napisy z oznaczeniem wina i ceny sprzedażnej, zgodnej z cennikami lub tablicami cennikowemi. Jeżeli sprzedaje się wino z naczyniem, to w tych wypadkach należy w cennikach lub tablicach cennikowych uwidocznić kwotę, przypadającą za naczynie.

(2) Izba skarbowa może zarządzić, aby w rubryce uwaga książki podatkowej (§ 89) albo też w osobnych wykazach uwidaczniano, po jakich cenach poszczególne gatunki bez wystawiania rachunków są wydawane, tudzież od którego dnia począwszy poszczególne ceny są ważne.

Wypośrodkowanie wartości: a) przy pozbyciu za opłatą.

§ 21. (1) Jako wartość, podlegającą opodatkowaniu przy winie, które pozbywa się za opłatę konsumentowi, przyjmuje się cenę uwidocznioną w wystawionym temuż rachunku, przyczem rabaty, potrącenia procentowe lub opusty i t. p. zostają nieuwzględnione.

(2) Jeżeli cena sprzedażna jest obliczona łącznie z podatkiem, to w takim razie za podstawę do opodatkowania należy przyjąć cenę sprzedażną wina po potrąceniu podatku.

(3) Zapłata jest to każde wzajemne świadczenie, które posiada pewną wartość majątkową. Pozbycie opłatne ma zatem miejsce także wówczas, gdy wino wydaje się zamiast zapłaty, albo gdy się je pozbywa w drodze zamiany.

(4) Do wartości, podlegającej opodatkowaniu nie wlicza się wartości bezpośredniego naczynia, o ile ona osobno i za umiarkowaną kwotą w rachunku wstawioną została, jak również wartości zewnętrznego opakowania.

(5) Jeśli wino pozbyte zostaje za opłatę bez wystawiania rachunku (§ 20), to wartości bezpośredniego naczynia nie należy wliczać do wartości, podlegającej opodatkowaniu, jeżeli naczynia wcale nie wliczono, albo tylko policzono je po umiarkowanej cenie.

(6) Narosłe do czasu dostawy uboczne koszta za magazynowanie, pielęgnowanie, ściąganie do naczyń, etykietowanie, koszta przewozu, ubezpieczenia, komisowe i t. p. należy wliczać do wartości, podlegającej opodatkowaniu, nawet wówczas, gdy je odbiorcy osobno w rachunku wykazano.

(7) Do ubocznych kosztów za ściąganie wina do butelek wlicza się także wydatki na korki.

b) przy pozbyciu bez zapłaty.

§ 22. (1) Wino, odstąpione konsumentowi bezpłatnie ma być opodatkowane według wartości, jakaby w czasie odstąpienia przyjętą była za podstawę opodatkowania w myśl § 21 takiego samego lub podobnego wina pozbytego za opłatę. Wartości bezpośredniego naczynia nie wlicza się do wartości, podlegającej opodatkowaniu.

(2) W razie pozbycia win tych samych lub podobnych gatunków po różnych cenach, przyjmuje się jako wartość wina podlegającą opodatkowaniu — najniższą w tym czasie osiągniętą cenę sprzedażną.

Termin płatności i uiszczenie podatku.

§ 23. Podatek od ilości wina, jakie w ciągu jednego miesiąca podległy opodatkowaniu, to znaczy od ilości, które w ciągu jednego miesiąca wysłano lub wydano konsumentowi, jest płatny w ostatnim dniu tego miesiąca i ma być zapłacony w urzędzie poborowym najpóźniej 15 dnia bezpośrednio następującego miesiąca, a jeżeli w tym dniu wypada niedziela lub święto w następnym dniu roboczym.

III. Obowiązek uiszczenia podatku przy zużyciu we własnem gospodarstwie domowem lub przedsiębiorstwie.

Obowiązani do płacenia podatku.

§ 24. Do uiszczenia podatku jest obowiązany, kto nieopodatkowane wino na potrzeby własnego gospodarstwa domowego lub przedsiębiorstwa używa, o ile wino według § 11 ustęp 1 albo 2 ustawy z dnia 26 lipca 1918 r. nie jest wolne od podatku.

Chwila powstania obowiązku podatkowego.

§ 25. Obowiązek uiszczenia podatku powstaje z chwilą wzięcia wina z zapasów składowych.

Ustalenie wartości.

§ 26. Wartość podlegającą opodatkowaniu należy wypośrodkować według postanowień § 22.

Termin płatności i uiszczenie podatku.

§ 27. Co do terminu płatności i uiszczenia podatku mają zastosowanie postanowienia § 23.

IV. Obowiązek uiszczenia podatku od wina, sprowadzonego z zagranicy.

Obowiązani do uiszczenia podatku.

§ 28. (1) Kto jako konsument sprowadza wino z zagranicy—ma je opodatkować. Wytwórcy lub sprzedawcy, sprowadzający wino z zagranicy, mają je opodatkować dopiero przy wydawaniu odbiorcom, albo przy braniu tegoż dla własnego użytku.

(2) Jako nabycie z zagranicy uważa się także nabycie ze składu celnego.

(3) Odprawione na podstawie odroczenia zapłaty cłowej ilości wina będą już od chwili przeniesienia ich do składu pod względem podatkowym uważane tak, jak wino wewnątrz kraju wyrobione.

Obowiązek opłacenia podatku.

§ 29. Obowiązek uiszczenia podatku od wina sprowadzonego przez konsumenta z zagranicy powstaje z chwilą przejścia przez linję celną.

Oznaczenie wartości.

§ 30. (1) Podlegającą podatkowi wartość wina sprowadzonego przez konsumenta z zagranicy

oblicza się w myśl postanowień §§ 21 i 22 w ten sposób, że do tej wartości dolicza się opłacone cło wchodowe, jako też wszelkie do chwili przejścia wina przez granicę powstałe koszta przewozu, ubezpieczenia, wyładowania, składowe i inne wydatki.

Ubytki w składach celnych.

§ 31. Z ubytkami powstałemi w składzie celnym należy pod względem postępowania podatkowego postąpić w myśl przepisów § 20 ust. 3 ustawy.

Uiszczenie podatku.

§ 32. (1) Podatek od wina sprowadzonego z zagranicy przez konsumenta ma być uiszczony równocześnie z cłem wchodowem przy odprawie przesyłki do wolnego obrotu.

(2) Narówni z odprawą przesyłki do wolnego obrotu uważa się odprawę przy użyciu karty konwojowej.

V. Zgłoszenie w celu uiszczenia podatku i ustalenia należytości podatkowej.

Do § 7 ustawy.

Zgłoszenie w celu uiszczenia podatku: a) od ilości wina, jakie podlegały opodatkowaniu w kraju.

§ 33. (1) Ilości wina, co do których w ciągu jednego miesiąca powstał obowiązek opodatkowania, mają być oznajmione właściwemu urzędowi poborowemu w celu opodatkowania. Oznajmienie musi być wniesione w urzędzie poborowym najpóźniej w 7 dniu roboczym następującego miesiąca.

(2) Zgłoszenie wina w beczkach należy wnosić na druku według wzoru 1, zaś wina we flaszkach według wzoru 2.

b) od ilości wina, jakie podległy opodatkowaniu przy sprowadzeniu z zagranicy.

§ 34. (1) Wino, sprowadzone przez konsumenta z zagranicy, ma być równocześnie z wnioskiem o wypuszczenie tegoż wina do wolnego obrotu zgłoszone do opodatkowania w dokumentach cłowych albo za osobnem oznajmieniem na druku według wzoru 1 lub 2.

(2) W nieznacznym ruchu pogranicznym, tudzież w ruchu podróżnych wystarcza ustne zgłoszenie; jeżeli co do zgłoszonej wartości wina, służącej za podstawę do opodatkowania, niema wątpliwości—można odstąpić od żądania dostarczenia rachunku lub innych dowodów.

Przerachowanie obcej waluty.

§ 35. (1) Przerachowanie wstawionej do rachunku ceny w obcej walucie na walutę polską należy do obowiązku wnoszącego oznajmienie wartości i ma być uskutecznione według ostatniego znanego kursu urzędowego.

Dostarczenie dowodów do oznajmienia.

§ 36. Na żądanie urzędu poborowego należy wraz z oznajmieniem przedstawić rachunki, dokumenty przewozowe i inne dowody, które o wartości wina i bezpośredniego naczynia, jak również o kosztach narosłych do chwili przejścia przesyłki przez linję cłową mogły dać wyjaśnienia. Dokumenty te stanowią załączniki oznajmienia, o ile na żądanie nie zostaną zwrócone podatnikowi.

Księga oznajmień dla podatku od wina.

§ 37. (1) Urząd poborowy ma wpisać oznajmienie do księgi oznajmień podatku od wina, jaką należy prowadzić wedle wzoru 3. Przy urzędach poborowych, które pobierają podatek tylko od sprowadzonego wina, może być jako księga oznajmień podatku od wina użyta książka pomocnicza do cłowej książki poborowej.

(2) Jeżeli oznajmienie wpisano na dokumencie cłowym, to w takim razie nie potrzeba osobnego wpisywania do księgi oznajmień podatku od wina.

Ustalenie kwoty podatku.

§ 38. (1) Urząd poborowy ma oznajmione wartości przedewszystkiem sprawdzić samodzielnie na podstawie dowodów, czy są odpowiednie.

(2) Urząd poborowy ustala kwotę podatkową i podaje ją podatnikowi do wiadomości z wezwaniem do zapłacenia podatku.

(3) Dla każdego oznajmienia ustala się kwotę podatkową w jednej ogólnej sumie. Kwoty w fenigach będą pobierane tylko wówczas, jeżeli dadzą się podzielić przez pięć.

(4) Urząd poborowy sprawdza, wedle możności jeszcze przed odesłaniem nakazu płatniczego, czy oznajmiona wartość może być uważana za dostateczną. Jeżeli sprawdzenie będzie mogło nastąpić dopiero po wysłaniu nakazu płatniczego, w takim wypadku urząd poborowy oznacza nakaz płatniczy, jako tymczasowy, a później w razie potrzeby przesyła podatnikowi dodatkowy nakaz z odpowiedniem objaśnieniem.

Poświadczenie odbioru.

§ 39. (1) Po uiszczeniu podatku ma urząd poborowy wydać podatnikowi na żądanie poświadczenie odbioru.

(2) Jeżeli termin płatności zostanie powtórnie spóźniony, albo zachodzą powody, które nasuwają wątpliwości co do wpłacenia podatku, w takim razie może władza skarbowa I instancji zarządzić zapłacenie lub zabezpieczenie podatku z chwilą nastania obowiązku do uiszczenia podatku.

Księga poborowa podatku od wina.

§ 40. Urząd poborowy ma na wpływy podatku od wina prowadzić księgę poborową podatku od wina według wzoru 4. Urzędy celne mają wpływy podatku od sprowadzanego z zagranicy wina wpisywać do cłowej księgi poborowej w osobnej rubryce.

VI. Wezwanie komisji dla badania cen i zysków.

Do §§ 8 i 9 ustawy.

§ 41. (1). Jeżeli urząd poborowy żąda orzeczenia komisji dla badania cen i zysków, to winien udzielić przedmiotowe dukumenty podatnika, wyjaśniające wartość wina, oraz próbkę wina i oznajmienie. Próbka ma być urzędownie zamknięta i jest

wolna od podatku (§ 71). Podatnik jest uprawniony wziętą próbkę zaopatrzyć także swojem zamknięciem.

Za wziętą próbkę należy właścicielowi wina zwrócić podaną w oznajmieniu wartość tejże na rachunek Skarbu Państwa.

(2) Urząd poborowy oblicza podatek tymczasowo według oznajmionej wartości i żąda od podatnika zapłaty. Wpłacenie podatku należy uskutecznić w myśl §§ 23, 27 i 32. Na zapłacony podatek należy wydać tymczasowe poświadczenie odbioru.

§ 42. Komisja dla badania notuje na oznajmieniu sprawdzoną przez nią wartość, podlegającą opodatkowaniu i przesyła swoje orzeczenie wraz z dokumentami urzędowi poborowemu.

§ 43. Jeżeli komisja dla badania uzna zgłoszoną przez podatnika wartość za dostateczną, w takim razie urząd poborowy po ściągnięciu tymczasowego potwierdzenia odbioru wydaje podatnikowi drugi egzemplarz oznajmienia wraz z poświadczeniem odbioru i zawiadamia go o orzeczeniu komisji dla badania cen.

§ 44. Jeżeli komisja dla badania ustali wartość na kwotę wyższą, aniżeli oznajmiona, wtenczas urząd poborowy zawiadamiając podatnika o rozstrzygnięciu komisji dla badania, wezwie go, aby powstałą wskutek nowego ustalenia wartości różnicę w przeciągu tygodnia dopłacił.

VII. Ograniczenia w pozbywaniu winogron i zacieru winnego.

Do § 10 ustęp 1 ustawy.

Nabywanie przez wytwórcę albo sprzedawcę.

§ 45. Wytwórcy lub sprzedawcy, zamierzający nabywać winogrona do wyrobu wina albo zacieru winnego, mają przedstawić wykaz nabycia wedle wzoru 5: pozbywającemu, o ile idzie o nabycie w okręgu obowiązywania ustawy, a urzędowi celnemu, odprawiającemu przesyłkę, o ile chodzi o nabycie z zagranicy.

§ 46. (1) Na obszarze, w którym obowiązuje ustawa, mogą winogrona z winobrania i inne grona przeznaczone do tłoczenia, jako też zacier winogronowy, być wydane tylko za przedstawieniem przepisanego wykazu nabycia. Bez wykazu nabycia można nabywać tylko świeże winogrona stołowe, które wedle właściwości opakowania i t. p. do tłoczenia nie są brane pod uwagę.

(2) Urzędy celne mogą winogrona przeznaczone do tłoczenia i zacier winogronowy wypuszczać do wolnego obrotu, tylko za przedstawieniem przepisowo wystawionego wykazu nabycia.

§ 47. (1) Pozbywający albo urząd celny mają co do sprzedanych, względnie odprawionych do wolnego obrotu wytworów, przesłać doniesienie o dostawie, sporządzone według wzoru 6 w przeciągu tygodnia temu urzędowi poborowemu, w którym przedsiębiorstwo nabywającego zostało oznajmione.

Władza skarbowa I instancji może przy zdarzających się nieprawidłowościach zażądać od dostawcy nadsyłania doniesień listami poleconymi.

(2) Urząd poborowy, do którego doniesienia o dostawie wpływają, ma te doniesienia w tym kierunku sprawdzać, czy nabywcy winogron do tłoczenia albo zacieru gronowego są właścicielami zgłoszonych przedsiębiorstw.

Do § 10 ustęp 2 ustawy.

Nabywanie przez konsumentów.

§ 48. (1) W okolicach, w których nabywanie winogron lub zacieru winnego przez konsumentów, którzy nie są właścicielami winnic, jest w zwyczaju, może Ministerstwo Skarbu zezwalać na wyjątki co do ograniczeń obrotu, określonych w § 10 ust. 1 ustawy.

(2) Konsumenci w rozumieniu ustępu 1, którzy zamierzają nabywać winogrona albo zacier winogronowy do samodzielnego wytłaczania wina na obszarach obowiązującej ustawy, albo z zagranicy, mają we właściwym dla nich urzędzie poborowym prosić o udzielenie pozwolenia nabycia.

(3) Pozwolenie nabycia według wzoru 7 z ważnością jednego miesiąca należy udzielać pod następującemi warunkami:

a) winogrona do wytłaczania i zacier gronowy, który konsumenci nabywają, muszą być przerobione na wino tylko przez nich samych albo na ich rachunek; oddanie innym osobom jest wzbronione;

b) ilość uzyskanego moszczu gronowego ma być zgłoszona urzędowi poborowemu najpóźniej w 8 dni po wytłoczeniu;

c) upoważniony nabywca, skoro wyda do zużycia na potrzeby własnego gospodarstwa domowego lub przedsiębiorstwa wyprodukowane ilości moszczu winnego albo wina, ma je opodatkować; o ile upoważniony nabywca jest właścicielem gospody lub drobnym sprzedawcą w myśl § 13 ust. 1, to opodatkowanie jest dopuszczalne według postanowień § 16, ustęp 2 w ten sposób, iż z oznajmionej ilości nie może zatrzymać żadnych ilości na potrzeby własnego gospodarstwa domowego lub dla robotników rolnych.

Według takich samych zasad mają także inni spożywcy całą wyprodukowaną ilość wina naraz opodatkować. Opodatkowanie ma nastąpić podług wartości, jaką w gminie upoważnionego posiadają wina tych samych roczników.

d) Wyprodukowany moszcz winny i wino, mogą być odstąpione innym osobom tylko za zezwoleniem urzędu poborowego, o ile nie rozchodzi się o pozbycie przez właścicieli gospód lub drobnych sprzedawców (§ 13).

e) Przy nabywaniu winogron do wytłaczania lub zacieru winnego należy pozbywającemu lub urzędowi celnemu, który odprawę tychże do wolnego obrotu przedsiębierze, przedstawić pozwolenie nabycia.

f) Po upływie terminu ważności mają być pozwolenia nabycia doręczone urzędowi poborowemu.

(4) Pozbywający lub urząd celny mają na pozwoleniach nabycia zanotować ilość winogron do tłoczenia albo zacieru winnego.

§ 49. (1) Winogrona do tłoczenia i zacier winny mogą być wydane spożywcy, albo też odprawione do wolnego obrotu tylko za przedstawieniem pozwolenia nabycia.

(2) Urząd poborowy prowadzi spis udzielonych pozwoleń nabycia, do którego zapisywać należy upoważnionych nabywców, ilość wyprodukowanego moszczu winnego, datę uiszczenia podatku i numer dziennika poborowego dla podatku od wina. Pozwolenia nabycia służą jako załączniki do spisu.

VIII. Uwolnienia od podatku.

Do § 11 ustęp 1 ustawy.

Zużycie dla własnego użytku domowego i dla robotników rolnych.

§ 50. (1) Moszcz winny i wino gronowe, które bywają zużywane we własnem gospodarstwie domowem, albo podawane robotnikom własnego zakładu, są wolne od podatku, jeżeli wyprodukowano je tylko z własnych winogron, albo jeżeli one przez właścicieli winnic z własnych i dokupionych winogron, albo też z własnych winogron i dokupionego zacieru winnego wyprodukowane zostały. Odnośnie do pojęcia winogron własnej uprawy zobacz § 10.

(2) Podobne do wina napoje będą wolne od podatku pod temi samemi założeniami (ustęp 1), jeżeli one we własnem przedsiębiorstwie przez tłoczenie albo drogą innego przyrządzania uzyskane zostały, przyczem nie robi różnicy, czy surowce pochodzą z własnej produkcji, czy były dokupione albo zakupione.

(3) Kto na własny rachunek będące w jego posiadaniu owoce (ustęp 1 i 2) najemnej osobie wytłaczać albo na napoje przerabiać każe, nie jest skutkiem tego wyłączony od zwolnienia podatku.

(4) Wyjęte od zwolnienia podatku są napoje, wymienione w ustępach 1 i 2, które wydaje się do spożycia w zamkniętych butelkach.

(5) Pod napojami w zamkniętych butelkach należy rozumieć tylko takie napoje, które w celu dłuższego przechowywania do butelek się spuszcza i trwałem zamknięciem zaopatruje. Natoczone dla rychłego spożycia napoje, przy których zamknięcie butelek ogranicza się do wepchnięcia korka ręką, nie mogą być uważane za napoje w naczyniach zamkniętych.

§ 51. Potrzebne zarządzenia kontrolne wydaje władza skarbowa I instancji. Na żądanie tego urzędu mają tak właściciele oznajmionych przedsiębiorstw, jak i spożywcy, którzy zamierzają korzystać ze zwolnienia podatkowego co do moszczu winnego i wina gronowego, wykazać władzy podatkowej, że warunki do zwolnienia wina od podatku istnieją, dalej zgłosić członków swojej rodziny i robotników rolnych ich przedsiębiorstwa.

Do § 11 ustęp 2 ustawy.

Ilości wina zużyte w czasie pielęgnowawania wina w piwnicy lub magazynowania.

§ 52. (1) Ze zwolnienia od podatku podług § 11 ustęp 2 ustawy korzysta np. wydawany według istniejącego zwyczaju wolny napitek dla piwnicznych w czasie pracy w zakładzie.

(2) Wino w zamkniętych flaszkach (§ 50 ust. 5) jest od zwolnienia podatku wyłączone.

Do § 11 ustęp 3 ustawy.

Wino, które zostaje wywiezione.

§ 53. Od wina wywiezionego pod dozorem organów podatkowych z obszaru, w którym ustawa obowiązuje, nie pobiera się podatku. Przyjęcie wina do składnicy celnej stoi narówni z wywiezieniem pod dozorem urzędowym.

§ 54. (1) Jeżeli wino ma być wywiezione, jako wolne od podatku, albo złożone na skład celny, w takim razie przedsiębiorca ma przedstawić urzędowi poborowemu kartę konwojową według wzoru 8 w dwuch egzemplarzach.

(2) Przy odprawie wina, jako też przy wystawianiu, załatwianiu, sprawdzaniu i zwracaniu kart konwojowych mają odpowiednie zastosowanie przepisy celne, o ile następne przepisy nie zawierają odmiennych postanowień. Do załatwiania kart konwojowych są upoważnione wszystkie urzędy poborowe, do których okręgu należą zgłoszone w myśl § 15 ustawy przedsiębiorstwa. Załatwienie może być uskutecznione przez wszystkie na granicy Państwa położone główne urzędy celne, miejsca do odprawy celnej i uboczne urzędy celne I (urzędy celne I), jak również przez wszystkie urzędy, z któremi pewien publiczny skład jest połączony.

Ministerstwo Skarbu może upoważnić do załatwienia także inne urzędy. Urzędy takie mają być ogłoszone w Dzienniku rozp. Min. Skarbu.

§ 55. Postępowanie przy wypośrodkowaniu ilości wina znajdującego się w beczkach lub flaszkach, uskutecznia się w myśl postanowień § 102 i 103.

§ 56. Jeżeli urząd odprawiający nie dozoruje wywiezienia wina w beczkach, to odprawione beczki mają być wzięte pod urzędowe zamknięcie.

§ 57. Zgłoszone do wywozu wino ma być wpisane do księgi podatkowej wina na rozchód, z podaniem numeru karty konwojowej.

§ 58. (1) Izby skarbowe mogą zezwalać z zastrzeżeniem odwołania, aby przy wywozie wina w butelkach odstąpiono od odprawy skrzyń, a kartę konwojową wypełniono jedynie na podstawie złożonego przez przedsiębiorcę zgłoszenia. W takich wypadkach przy odprawie wywozu lub złożenia na skład, oznajmione w karcie konwojowej ilości wina mają być bez otwierania skrzyń przyjęte, jako stwierdzone, o ile skrzynie co do ilości, sposobu opakowania, znaków i numerów, z kartą konwojową są zgodne i nie zachodzi podejrzenie, że zawartość tychże nie zgadza się z oznajmieniem. Ułatwienia będą udzielane pod następującemi warunkami, którym proszący protokularnie poddać się musi:

a) Urzędnicy nadzorujący, są uprawnieni przygotowane do wywozu skrzynie przed wysyłką zatrzymać oraz sprawdzić oznaczenie i ilość znajdującego się w nich wina.

b) Za każdy pojedyńczy przypadek, w którym udowodnione zostanie, że oznaczenie albo

ilość wina w karcie konwojowej niedokładnie oznajmiono, może władza kierująca nałożyć karę umowną aż do 10.000 mk. i ściągnąć ją w drodze administracyjnej. Kara umowna będzie nałożoną niezależnie od postępowania karnego, jakieby było wdrożone i może mieć miejsce tylko wtedy, jeżeli nieprawidłowość popełniono z wolą albo wiedzą przedsiębiorcy, albo kierownika ruchu przedsiębiorstwa, lub jeżeli im ciężkie przeoczenie przypisać można.

(2) Uprawnienie urzędników co do sprawdzania zawartości skrzyń i butelek pozostaje nienaruszone.

Zniszczenie wina.

§ 59. (1) Przedsiębiorcy, którzy zamierzają wino zniszczyć, mają celem uzyskania zwolnienia od podatku donieść o tem urzędowi poborowemu na druku według wzoru 9. Zniszczenie uskutecznia się pod nadzorem urzędowym i ma być przez nadzorującego urzędnika na oznajmieniu poświadczone. Potrzebne roboty ręczne ma przedsiębiorca na swój koszt kazać wykonać.

(2) Oznajmienie służy, jako załącznik księgi podatku od wina.

Do § 11 ustęp 4 ustawy.

Wino do wyrobu wina musującego.

§ 60. (1) Kto wino do wyrobu wina musującego bez opłaty podatku zamierza nabywać, musi w urzędzie poborowym właściwym dla przedsiębiorstwa wyrobu wina musującego prosić o udzielenie pozwolenia na nabycie wina.

(2) Uprawnienie do nabycia będzie udzielane przez władzę skarbową I instancji pod następującemi warunkami:

a) Uprawniony do nabycia ma przyjąć odpowiedzialność za podatek ciążący na wysłanem dla niego winie.

b) Nabyte ilości wina mogą być przechowywane tylko w zgłoszonych lokalach i użyte tylko do wyrobu wina musującego w zakładzie nabywcy. Odstąpienie tego wina innym osobom jest dopuszczalne tylko za zezwoleniem władzy skarbowej I instancji. Wina mają być jak najśpieszniej po odbiorze złożone do lokali składowych. Innych win aniżeli nieopodatkowane w tych składach przechowywać nie wolno. Władza skarbowa I instancji może zezwolić na pewne wyjątki.

c) Nabywca ma na przychód i na rozchód prowadzić wykazy podług bliższych wskazówek izby skarbowej, które mają wykazywać prawidłowe użycie wina. Zapasy mają być od czasu do czasu urzędownie sprawdzane i z wykazami porównywane. Z ubytkami przytem skonstatowanemi należy postąpić podług § 20 ust. 3 ustawy.

d) Przy nabywaniu wina w kraju należy pozbywającemu, przy nabywaniu zaś wina z zagranicy urzędowi celnemu, który wino odprawił, wręczyć wykaz nabycia według wzoru 10.

(3) Urząd poborowy prowadzi wykaz na udzielone upoważnienia do nabycia.

§ 61. Bez podatku może być wino wydane wytwórcy wina musującego albo odprawione przez urząd celny do wolnego obrotu, tylko po przedstawieniu przepisowo wystawionego wykazu nabycia.

§ 62. (1) Pozbywający albo urząd celny mają o pozbyciu względnie odprawieniu wina do wolnego obrotu w ciągu tygodnia urzędowi poborowemu, przy którym uprawniony nabywca jest zapisany, przedstawić doniesienie o dostawie podług wzoru 11. Władza skarbowa I instancji może przy zdarzających się nieprawidłowościach żądać od pozbywającego nadsyłania doniesień o dostawie listami poleconemi.

(2) Urząd poborowy, do którego doniesienia o dostawie nadchodzą, ma je sprawdzać, czy nabywcy wina posiadają uprawnienie do nabycia. Urzędnicy nadzorujący mają doniesienia o dostawach porównywać wyrywkowo z wykazami nabywcy. Od czasu do czasu należy niektóre z nadesłanych doniesień przesłać urzędowi poborowemu, właściwemu dla pozbywającego celem sprawdzenia wpisów do księgi podatku od wina przez tego ostatniego prowadzonej.

(3) Wykaz nabycia służy jako załącznik księgi podatku od wina, prowadzonej przez pozbywającego, Urząd zaś celny ma dołączyć ten wykaz do dokumentów cłowych.

Wino do wyrobu octu albo wódki.

§ 63. (1) Kto wino bez opłaty podatku do wyrobu octu albo wódki nabywać zamierza, musi władzę skarbową I instancji właściwą dla jego przedsiębiorstwa prosić o udzielenie uprawnienia do nabycia.

(2) Uprawnienie do nabywania będzie udzielane przez władzę skarbową I instancji pod następującemi warunkami:

a) Uprawniony do nabycia ma przyjąć odpowiedzialność za podatek, który ciąży na wysłanem dlań winie, oraz ma wstrzymać się od wszelkich zmian w nadeszłej do niego przesyłce aż do czasu uczynienia wina nieprzydatnem do spożycia albo zabezpieczenia użycia tegoż.

b) Nabyte w kraju wino do wyrobu octu należy zaraz po odbiorze, zaś wino sprowadzone z zagranicy przed odprawieniem tegoż do wolnego obrotu uczynić nieprzydatnem do spożycia pod urzędowym nadzorem.

c) Wino nabywane w kraju do wyrobu wódki należy albo uczynić niezdatnem do spożycia, jako takie lub też zabezpieczyć jego użycie tylko do wyrobu wódki; uczynienie nieprzydatnem do spożycia lub zabezpieczenie do przerobu na wódkę musi nastąpić bezzwłocznie po odbiorze wina.
Jeżeli wino sprowadza się z zagranicy, to przed odprawą do wolnego obrotu musi być jego użycie zabezpieczone.

d) Nabywca ma na przychód i na rozchód skażonego, albo za zabezpieczeniem użytego wina prowadzić wykazy według bliższych zarządzeń izby skarbowej.

e) Przy nabywaniu wina w kraju należy pozbywającemu, przy sprowadzaniu zaś wina z zagranicy należy urzędowi celnemu, który przesyłkę odprawia, przedstawić dowód nabycia według wzoru 10.

(3) Urząd poborowy prowadzi wykaz uprawnionych do nabycia wina.

§ 64. (1) Wino nieopodatkowane do wyrobu octu lub wódki może być bez podatku wydane, albo przez urząd celny do wolnego obrotu odprawione, tylko za przedstawieniem przepisowo wystawionego dowodu nabycia.

(2) Co do dalszego postępowania mają zastosowanie postanowienia w § 62.

§ 65. Wniosek o skażenie albo zabezpieczenie użycia wina w kraju nabytego należy podać w urzędzie poborowym, a to w oznajmieniu podług wzoru 9. Dla wina sprowadzonego z zagranicy może być wniosek postawiony w dokumentach celnych.

Skażenie wina nabytego do wyrobu octu lub wódki.

§ 66. (1) Wino nabyte do wyrobu octu czyni się nieprzydatnem do spożycia, jako wino w ten sposób, iż do niego dolewa się pod urzędowym nadzorem taką ilość kwasu octowego, esencji octowej, octu fermentującego (ocet spirytusowy, winny, piwny, owocowy) lub innego octu aż ilość kwasu octowego będzie wynosić najmniej 30 gramów w 1 litrze. Przy skwaśniałem winie, w którem ilość kwasu octowego wynosi w litrze 30 gramów albo więcej, można za zezwoleniem władzy skarbowej I instancji odstąpić od czynienia tego wina nieprzydatnem do spożycia.

(2) Wino nabyte w kraju do wyrobu wódki czyni się nieprzydatnem do spożycia w ten sposób, iż zmiesza się je pod urzędowym nadzorem z miałko mieloną solą jadalną w ilości 2 na sto ciężaru tego wina.

(3) Środki potrzebne do skażenia ma uprawniony do nabycia wina bez podatku, sam dostarczyć. Tenże ma również konieczne prace ręczne wykonać, oraz ponosić wszelkie koszta potrzebnego sprawdzenia.

(4) Przeprowadzenie skażenia ma być stwierdzone w oznajmieniu.

Zabezpieczenie użycia wina do wyrobu wódki.

§ 67. Postępowanie, odnoszące się do zabezpieczenia użycia wina ma być stosowane podług następujących postanowień:

a) Przerób wina zgłoszonego w tym celu, odbywa się pod urzędowym dozorem. Dozór urzędowy musi być ograniczony do dozoru czynności przeniesienia wina na przyrząd odpędowy, jeśli istniejące urządzenia umożliwiają nałożenie pewnych zabezpieczeń aparatu odpędowego i jeśli nie zachodzą wątpliwości, że przerób na aparacie odpędowym odbywa się celem otrzymania koniaku.

Na zgłoszeniu należy urzędownie poświadczyć, że przeniesienie odnośnych ilości wina na przyrząd odpędowy odbyło się pod urzędową kontrolą, tudzież, że dozorowano przerobu wina na koniak, względnie, że nałożono zamknięcia urzędowe na przyrządzie odpędowym.

b) Dalsze postępowanie z wyprodukowanym koniakiem następuje w myśl przepisów, dotyczących opodatkowania spirytusu oraz wydanych do nich rozporządzeń wykonawczych.

c) Jeśli wino ma być przeniesione pod urzędowym dozorem wprost z urzędu celnego do lokalów gorzelni i tam pod dalszym dozorem bezzwłocznie przerobione, w takim razie niema potrzeby urządzenia oddzielnego składu.

§ 68. Oznajmienia mają być dołączone do wykazów prowadzonych w myśl § 63.

§ 69. Jeżeli wino już celem uzykania ulg celnych zostało skażone, albo użycie tegoż zabezpieczone, w takim wypadku można od powtórzenia tych zarządzeń, celem uzyskania uwolnienia podatkowego, odstąpić.

Wino do wyrobu napojów zawierających wino i t. p.

§ 70. (1) Do nabywania z uwolnieniem od podatku wina do wyrobu napojów, zawierających wino lub podobne do wina napoje, następnie do wyrobu wina bezalkoholowego i napojów bezalkoholowych, podobnych do wina, są tylko ci wytwórcy uprawnieni, którzy swoje przedsiębiorstwo stosownie do postanowień §§ 47, 15 ustawy oznajmili. Do pozbywania wewnątrz kraju wina bez podatku wyżej wymienionym przedsiębiorstwom są uprawnieni tylko ci wytwórcy albo sprzedawcy, którzy swój przemysł oznajmili w myśl postanowień § 15 ustawy. Co do obrotu wina między tymi zakładami, jak również co do sprowadzania wina z zagranicy, mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 92 do 95.

(2) Izba skarbowa może w miejsce wpisów do księgi podatku od wina zarządzić prowadzenie osobnych wykazów na pobór i przerabianie wina.

Do § 11 ustęp 5 ustawy.

Wino do urzędowej analizy.

§ 71. (1) Wino przeznaczone do urzędowych doświadczeń jest wolne od podatku, jeżeli użycie albo przeznaczenie wina do tego celu zostanie stwierdzone przez zakład doświadczalny albo przez władzę, biorącą próbkę.

(2) Te potwierdzenia mają być dołączone do księgi podatku od wina albo do dokumentów celnych.

Wino dla zakładów naukowych do celów naukowych.

§ 72. (1) Zakłady naukowe, które chcą nabywać wino bez opłaty podatku do celów naukowych, mają prosić właściwą władzę skarbową I instancji o udzielenie uprawnienia do nabycia. W podaniu należy podać cel, dla którego wino ma być użyte.

(2) Władza skarbowa I instacji będzie wydawać uprawnienie do nabycia pod następującymi warunkami:

a) Uprawniony do nabywania ma przyjąć odpowiedzialność za podatek ciążący na winie dla niego wysłanem;

b) Wino może być użyte tylko do podanego celu; wydanie tego wina do innych celów,

innym osobom dopuszczalne jest tylko za zgodą władzy skarbowej I instancji;

c) Na nabywanie i zużycie wina ma się prowadzić wykazy, w myśl bliższych postanowień izby skarbowej.

Zapasy należy od czasu do czasu urzędownie sprawdzać i porównywać z wykazami. Z ubytkami przy tem sprawdzeniu skonstatowanemi należy postąpić według § 20 ust. 3 ustawy;

d) Przy nabywaniu wina wewnątrz kraju należy pozbywającemu, zaś przy wprowadzeniu wina z zagranicy urzędowi celnemu, który odprawę do wolnego obrotu przedsiębierze przedstawić wykaz nabycia według wzoru 10.

(3) Na udzielone zezwolenia prowadzi urząd poborowy wykaz.

§ 73. (1) Wino bez opłaty podatku do celów naukowych, może być tylko po przedstawieniu przepisowo wystawionego dowodu nabycia wydane, albo też przez urząd celny odprawione do wolnego obrotu.

(2) Co do dalszego postępowania są miarodajne postanowienia w § 62.

Do § 11 ustęp 7 ustawy.

Próbki wina.

§ 74. Próbki wina sprowadzane przez spożywców z zagranicy w butelkach o pojemności poniżej 250 kubicznych centymetrów będą na wniosek przez urząd celny zwolnione od podatku, jeżeli bezpłatne nabycie próbek zostanie udowodnione.

Do § 11 ustęp 8 ustawy.

Wino do celów kościelnych.

§ 75. (1) Wino, które ma być użyte wyłącznie do celów służby Bożej, będzie zwolnione od podatku, jeżeli równocześnie z zamówieniem przełożony władzy kościelnej lub tegoż zastępca przedstawi zaświadczenie co do celu użycia wina.

(2) Wino bez opłaty podatku może być tylko za przedłożeniem zaświadczenia pozbyte albo przez urząd cłowy odprawione do wolnego obrotu.

(3) Poświadczenia mają być dołączone do księgi podatku od wina pozbywającego, albo do dokumentów celnych.

IX. Zwrot podatku, przedłużenie terminu zapłaty.

Do § 12 ustawy.

Zwrot: a) odebranie wina z powrotem.

§ 76. (1) Właścicielom oznajmionych przedsiębiorstw, może być zwrócony podatek za wino dostarczone spożywcom, które jednak przyjęto napowrót do przedsiębiorstwa.

b) opust w cenie za wino.

(2) Od wina, którego cena sprzedażna wskutek usterki odbiorcy, albo z innych powodów dodatkowo obniżoną została, może być kwota podatkowa na nowo ustalona, a nadwyżka podatku zwrócona.

(3) Zwrot i ponowne ustalenie podatku może nastąpić tylko na wniosek. Wniosek ma być przedstawiony przez przedsiębiorcę lub spożywcę temu urzędowi poborowemu, który kwotę podatkową ustalił, a mianowicie najpóźniej w ciągu trzech lat po uiszczeniu podatku; o wniosku rozstrzyga władza skarbowa I instancji. Wniosek może być uwzględniony tylko wówczas, jeżeli proszący udowodni przyjęcie wina z powrotem do swego przedsiębiorstwa lub zniżenie ceny sprzedażnej oraz zapłacenia kwoty podatkowej.

X. Nadzorowanie obrotu wina.

Do §§ 15, 16 ustawy.

Oznajmienie ruchu.

§ 77. (1) Przepisane w §§ 15, 16 ust. 2 ustawy oznajmienia mają być według zarządzenia izby skarbowej najpóźniej tydzień przed otwarciem ruchu, zaś doniesienia o zaszłych zmianach w ciągu tygodnia wnoszone do urzędu poborowego w podwójnych egzemplarzach.

(2) Państwowe i gminne przedsiębiorstwa, następnie związki, stowarzyszenia i zakłady publiczne podlegają obowiązkowi oznajmienia także i wtedy, jeżeli wydają za opłatą wino tylko swoim pracownikom lub członkom, albo tylko we własnych lokalach.

§ 78. (1) Dla każdego przedsiębiorstwa ma być osobne oznajmienie wnoszone.

(2) W oznajmieniu należy podać, czy oznajmiający jest wytwórcą albo sprzedawcą i czy tenże wykonuje obok tego wyszynk lub drobną sprzedaż.

(3) Oznajmienie przedsiębiorcy o ustanowieniu kierownika ruchu ma podpisać także kierownik ruchu.

Załatwianie oznajmienia przez urząd poborowy.

§ 79. (1) Urząd poborowy winien oznajmienia doręczyć natychmiast organowi dozorującemu przedsiębiorstwo, który sprawdzi zgodność tychże i potwierdzi oba egzemplarze.

(2) Urząd poborowy ma wciągnąć oznajmienia do wykazu, prowadzonego według wskazówek izby skarbowej, na znajdujące się w okręgu urzędu poborowego przedsiębiorstwa, które podlegają oznajmieniu, jako wytwórcy albo sprzedawcy i zanotuje pozycje wykazu na obu egzemplarzach oznajmienia.

(3) Jeden egzemplarz oznajmienia pozostaje w urzędzie poborowym, jako załącznik do wykazu przedsiębiorstw. Drugi egzemplarz zaopatrzony w poświadczenie dokonanego oznajmienia, należy zwrócić zgłaszającemu celem dołączenia do zeszytu załączników i przechowania w lokalach przedsiębiorstwa. W poświadczeniu zgłoszenia należy podać, czy oznajmiający jest wpisany, jako wytwórca, czy jako sprzedawca.

(4) Zgłoszeni właściciele przedsiębiorstw winni w dokumentach przedsiębiorstwa zanotować fakt zgłoszenia, a zarazem zapisać właściwy urząd poborowy i numer listy przedsiębiorstw.

Do §§ 17, 18, 19 ustawy.

Dogląd przedsiębiorstw.

§ 80. (1) Władza skarbowa I instancji określi jak często przedsiębrać należy urzędowe sprawdzenia przedsiębiorstw, podległych zgłoszeniu.

(2) Organa nadzorujące są uprawnione sprawdzać zawartość wszelkich naczyń, znajdujących się w lokalach wyrobu i składu, oraz w przylegających do nich albo z temiż połączonych lokalach przemysłowych. One obowiązane są także przekonać się czy w przylegających do lokali wyrobni lub składu albo z temiż połączonych lokalach przemysłowych, przedsiębiorcy nie wyrabiają lub nie przechowują wina.

Tłoczenie wina za zapłatą i przechowywanie obcego wina.

§ 81. Zgłoszone przedsiębiorstwa, które tłoczą za zapłatą, nie potrzebują wpisywać do księgi podatkowej (§ 89) wina, jeżeli ono zaraz po wytłoczeniu zostanie z przedsiębiorstwa usunięte. Jeżeli takie wino ma być przechowane na składzie w lokalach przedsiębiorstwa, to należy je wpisać w dodatku do książki podatkowej.

W dodatku do książki podatkowej, jako też na naczyniach, w których wino w piwnicy złożono należy oznaczyć właściciela wina.

Tak samo należy postąpić, jeżeli wino, stanowiące własność spożywcy i już opodatkowane, będzie przechowywane na składzie przedsiębiorstwa, podlegającego opodatkowaniu.

Współdziałanie osób, powołanych do nadzorowania i wykonywania ustawy o opodatkowaniu wina.

§ 82. Urzędnicy i rzeczoznawcy, którzy mają czuwać nad przestrzeganiem przepisów o opodatkowaniu wina, są obowiązani donosić władzy skarbowej I instancji o skonstatowanych w czasie wykonywania służby przekroczeniach tych przepisów.

Postępowanie z zapasami wina przy otwarciu ruchu przedsiębiorstwa.

§ 83. (1) Przy otwarciu ruchu należy znajdujące się w tym dniu w lokalach wytwórcy lub sprzedawcy zapasy wina wpisać do książki podatkowej,

(2) Ewentualnie uiszczony podatek od zapasów wina nie będzie zwrócony.

Zapisywanie na przychód zawartości w butelkach.

§ 84. (1) Przy zapisywaniu w książce podatkowej przychodu i rozchodu, można przyjąć przeciętną zawartość zwyczajnego czerwonego i białego wina w butelkach, jeżeli są napełnione aż do szyjki, dla całych butelek po 0,70 litra, a dla pół butelek po 0,35 litra.

(2) Jeżeli do wolnego obrotu wypuszcza się inne rodzaje butelek, to należy, najpóźniej na 3 dni przed pierwszem użyciem tychże, przedstawić wzory urzędowi poborowemu. Przytem ma się podać ile kubicznych centymetrów płynu będzie się przeciętnie spuszczać do butelek. Jako butelki tego samego rodzaju uważa się butelki jednakowej formy i w przybliżeniu równej wielkości.

§ 85. Urząd poborowy winien podaną zawartość płynu sprawdzić, wzory butelek zaopatrzyć w napis co do przeciętnej ich pojemności i zabezpieczyć je przed ewentualną zamianą. W ten sposób oznaczone butelki należy przechowywać w schowku, który przedsiębiorca stosownie do bliższych wskazówek organu dozorującego ma oddać do dyspozycji.

Odpisanie drożdży winnych.

§ 86. Niepłynne drożdże winne, które z zapisanego do książki podatkowej wina wyłączone i z lokali przedsiębiorstwa usunięte zostaną, należy wpisać do książki podatkowej pod rubryką wolne od podatku rozchody.

Odpisanie zniszczonego wina.

§ 87. (1) Wino, które w przedsiębiorstwie wskutek przypadkowych wydarzeń uległo zniszczeniu, może być za zezwoleniem władzy skarbowej I instancji odpisane w książce podatkowej, jako wolne od podatku. Potrzebnych dowodów ma dostarczyć właściciel przedsiębiorstwa.

(2) Jeżeli przedsiębiorca doniesie o stracie tak wcześnie, iż sprawdzenie będzie jeszcze możliwe, w takim wypadku ma właściwy organ skarbowy sprawdzić bliższe okoliczności, rozmiary i sposób powstania straty protokularnie, a protokuł badania przesłać władzy skarbowej I instancji.

Zapisanie wartości, podlegającej podatkowi.

§ 88. Przedsiębiorcy wolno, wedle własnego uznania, wpisywać do księgi podatkowej i do oznajmień podatkowych wartość podlegającą podatkowi osobno, albo łącznie z kwotą podatku w jednej sumie.

W księdze podatkowej i w oznajmieniach podatkowych należy uwidocznić, w jaki sposób te wpisy będą uskuteczniane. Przejście z jednego do drugiego sposobu wpisywania, należy przedtem zgłosić urzędowi poborowemu.

Do § 20 ustawy.

Książka podatku.

§ 89. (1) Właściciele przedsiębiorstwa, podlegającego w myśl § 15 ustawy oznajmieniu, mają na przychód i rozchód wina prowadzić książkę podatku od wina, o ile wino nie znajdujduje się w składach celnych. Na wino w beczkach ma się prowadzić książkę wedle wzoru 12, zaś na wino w butelkach wedle wzoru 13.

(2) Książka ma być prowadzona w 3 rozdziałach:
Rozdział 1. Wino i moszcz z winogron,
„ 2. Podobne do wina napoje,
„ 3. Inne napoje.

(3) Jest dopuszczalnem dla każdego rozdziału prowadzić osobną książkę.

(4) Jako przychód należy oprócz znajdujących się przy otwarciu ruchu zapasów zapisywać w chronologicznym porządku wszystkie w przedsiębiorstwie wyprodukowane i do tegoż sprowadzone ilości wina, oraz wszystkie zabiegi, prowadzące do powiększenia tych ilości. Każdą poszczególną pozycję należy pod osobny numer zapisać. Jeżeli pewna pozycja przychodowa składa się z częściowych ilości z rozmaitemi oznaczeniami, to należy każdą częściową ilość zapisać pod osobnym numerem. Pod jednym numerem można wpisać tylko wino tego samego oznaczenia. Powiększenia ilości należy przy tym wpisie notować, przy którym one powstały. Wpisy ma się uskuteczniać zaraz po zakończeniu wyrobu, albo po powiększeniu ilości, jak również zaraz po rozmieszczeniu nabytego wina w lokalach przedsiębiorstwa. Pod

wpisem przychodu należy pozostawić tyle wolnego miejsca, ile prawdopodobnie wymagać będzie książkowanie rozchodu.

(5) Jako rozchód należy wpisywać wszystkie z przedsiębiorstwa wydane ilości wina, tudzież wszystkie zabiegi, które prowadzą do zmniejszenia ilości. Wszystkie rozchody należy odpisać przy tej pozycji przychodu, z której pochodzą, a mianowicie: oddzielnie według trzech grup:

a) wino, podlegające opodatkowaniu,
b) wino wolne od podatku,
c) brakujące ilości.

(6) Jako rozchód wina, podlegającego opodatkowaniu, należy naprzykład odpisać wino, które spożywcy bywa wysłane lub wydane, jako też wino, które wzięto do zużycia na własne potrzeby domowe albo przedsiębiorstwa, o ile one według § 11 ustęp 1 lub 2 ustawy nie jest wolne od podatku.

(7) Jako rozchód wolnego od podatku wina należy naprzykład odpisać wino, które bywa wydawane do innych w myśl § 15 ustawy oznajmionych przedsiębiorstw, oraz wino, które według § 11 ustępy 1—5 i 7—8 ustawy jest wolne od podatku, dalej drożdże, które wydaje się z lokali przedsiębiorstwa (§ 86) i wino, które dowodnie uległo zniszczeniu (§ 87).

(8) Jeżeli wyszczególnione pod różnemi bieżącemi numerami wina zostały ze sobą zmieszane, w takim razie należy zapisać na rozchód pojedyńcze częściowe ilości przy właściwych numerach bieżących, zaś na przychód sumę częściowych ilości pod jedną nową pozycję (numerem).

(9) Wino w beczkach, które będzie ściągnięte do butelek, należy odpisać w księdze dla wina w beczkach z podaniem ilości w litrach, natomiast wpisać je do książki dla wina w butelkach na przychód z podaniem ilości butelek. W razie przelania wina z butelek do beczek, należy postąpić w sposób odwrotny.

(10) W ciągu dnia wydane, odjęte albo zużyte ilości należy wpisać do książek najpóźniej następnego dnia, natomiast wpisy co do wina, które wedle dowodów zniszczało, należy uskutecznić po udzieleniu zezwolenia przez władze skarbową I instancji (§ 87). Wina, wolne od podatku w myśl § 11 ust. 1, 2 i 7 ustawy mogą być odpisane razem z dzienną ilością dla poszczególnych rodzajów zwolnienia. Tak samo można wina, podległe podatkowi, dla których nie wydaje się rachunków (§ 20) odpisać z dzienną ilością, powstałą z pojedyńczych wartości, podlegających podatkowi. Zresztą ma być każda pozycja osobno odpisana.

Jeżeli pewna pozycja, która przy wydatku podlegać będzie opodatkowaniu, składa się z kilku częściowych pozycji o różnych, podatkowi podlegających wartościach, to należy każdą taką częściową pozycję osobno odpisać.

(11) Jeżeli wino, należące do jednej pozycji przychodowej zostanie całkowicie odpisane, to należy zapisane na rozchód, podatkowi podległe i wolne od podatku ilości każdą dla siebie zarachować; różnica między tą sumą a ilością wpisaną, jako przychód, ma być, jako ubytek zapisana. Jeżeli pewne zdarzenie, które uprawnia w myśl postanowień § 76 do zwrotu podatku, będzie miało miejsce przed odesłaniem zgłoszenia do opodatkowania za ten miesiąc, w którym rozchód wina zapisano, w takim wypadku wolno odnośny wpis w księdze podatku wina poprawić bez współdziałania władzy podatkowej w ten sposób, by pierwotny wpis był czytelny.

Powód uskutecznionej poprawki ma być podany w rubryce uwaga.

§ 90. (1) Przedsiębiorca (kierownik ruchu) obowiązany jest prowadzić księgę podatku od wina osobiście, albo na własną odpowiedzialność przez upoważnionego zastępcę i przechowywać ją stosownie do bliższych zarządzeń organów kontrolnych w ten sposób, by była dla nich zawsze dostępną. Książkę tę należy wszyć w trwałą okładkę i zaopatrzyć porządkowymi numerami.

(2) W książce należy wpisać nazwisko osoby, która ją będzie prowadzić.

(3) Książka ma być prowadzona za cały rok kalendarzowy, jednakże rozchody co do niezałatwionych jeszcze pozycji przychodowych należy przy tychże samych pozycjach dalej odpisywać.

Urząd poborowy może zarządzić, aby pozycje przychodowe, które dłużej niż 3 lata pozostały niezałatwione, przeniesiono do książki na następujący rok. Książki zakończone pozostają w przedsiębiorstwie.

Książki wraz z przynależnemi załącznikami mają być przechowywane aż do upływu 3 lat od ostatniego wpisu.

Postępowanie z ubytkami w księdze podatku od wina.

§ 91. Ministerstwo Skarbu oznacza najwyższą granicę stosunku ubytków do wpisanej na przychód ilości, do której organa kontroli mogą odstąpić od opodatkowania ubytków. Jeżeli ubytek przekracza dozwoloną granicę, wówczas urzędnik kontroli ma celem opodatkowania brakującej ilości zażądać rozstrzygnięcia władzy skarbowej I instancji.

Obrót wina pomiędzy zgłoszonemi przedsiębiorstwami.

§ 92. Jeżeli właściciel przedsiębiorstwa zgłoszony jako wytwórca lub sprzedawca zamierza wydać wino bez opłaty podatku do innych zgłoszonych przedsiębiorstw, wówczas obowiązany jest przed wydaniem wina upewnić się, przy którym urzędzie podatkowym nabywca jest zgłoszony i pod jakim numerem przedsiębiorstwo w liście przedsiębiorstw (§ 79) zostało wpisane. W księdze podatkowej przy książkowaniu rozchodu należy wymienić urząd podatkowy, tudzież numer listy przedsiębiorstw.

§ 93. (1) Urząd poborowy ma właścicielom, którzy zgłosili tam swoje przedsiębiorstwa na ich żądanie wydać poświadczenia według wzoru 14 o dopełnionem zgłoszeniu się, jako wytwórcy lub sprzedawcy. Ilość wydanych poświadczeń ma urząd poborowy zanotować w liście przedsiębiorstw.

(2) Poświadczenia mają być w przeciągu tygodnia zwrócone urzędowi poborowemu, jeżeli nastąpi zmiana w osobie posiadacza, jeśli oznajmione przedsiębiorstwo zostanie zwinięte, lub gdy oznajmienie, opiewające na wytwórcę albo sprzedawcę z innych powodów nie odpowiada rzeczywistości. Jeżeli właściciel przedsiębiorstwa bez własnej winy nie jest w możności poświadczenia zwrócić, to ma o tem

w przeciągu tego samego terminu donieść pisemnie urzędowi poborowemu.

Niezastosowanie się do tych postanowień, o ile ukaranie za ukrócenie podatku nie miało miejsca, pociąga za sobą karę na zasadzie § 29 ustawy.

§ 94. Urzędnicy nadzorujący mają przy sprawdzaniu księgi podatku od wina od czasu do czasu wynotować niektórych jako właścicieli zgłoszonych przedsiębiorstw, wpisanych odbiorców, tudzież ilości wina, jakie dla nich wysłano i sprawdzić dodatkowo czy odbiorcy w czasie nabycia w przynależnym urzędzie poborowym byli zgłoszeni i czy wpisali odebrane wina do własnej księgi podatkowej na przychód.

Sprowadzenie wina z zagranicy przez zgłoszone przedsiębiorstwa.

§ 95. (1) Urzędy celne mogą sprowadzone wino, przeznaczone dla zgłoszonych wytwórców lub sprzedawców tylko wtedy bez opłaty podatku odprawić, jeżeli im zostanie przedstawione poświadczenie urzędu poborowego (§ 93) o zgłoszonem przedsiębiorstwie. O tem, że poświadczenie zostało przedstawione, należy w dokumencie celnym nadmienić. Od przedstawienia poświadczenia można odstąpić, jeżeli charakter odbiorcy, jako wytwórcy lub sprzedawcy, urzędowi celnemu jest znany, albo też, jeśli ten charakter odbiorcy będzie stwierdzony zaraz ze strony urzędu w inny sposób.

(2) Urząd celny ma o każdem ocleniu przesyłki wina, przeznaczonej dla oznajmionych wytwórców lub sprzedawców zawiadomić urząd poborowy, zaś ten ostatni ma się przekonać, czy wino zostało wpisane do księgi podatkowej odbiorcy.

Używanie ocechowanych beczek.

§ 96. (1) Wytwórcy i sprzedawcy mogą używać do przechowywania i wysyłania wina tylko urzędownie ocechowanych beczek.

(2) Niniejszy przepis nie ma zastosowania do obrotu handlowego winem zagranicznem, które się sprowadza w naczyniach, używanych w kraju, skąd wino pochodzi.

Badanie zapasów.

§ 97. (1) Zapasy wina w oznajmionych przedsiębiorstwach mogą być według zarządzenia władzy skarbowej I instancji urzędownie zbadane. Czas przedsiębrania badania zapasów należy ustalić w porozumieniu z właścicielem przedsiębiorstwa. Do badania zapasów należy zawezwać przedsiębiorcę lub jego zastępcę.

(2) W wypadkach podejrzenia mogą być przedsiębrane niespodziewane badania zapasów.

Ustalenie zapasu książkowego.

§ 98. Prowadzący księgę podatku od wina obowiązany jest zliczyć wedle stanu do chwili badania zapasów, w książce dla win w beczkach, zaksiążkowane na rozchód ilości w litrach, zaś w książce dla win w butelkach, ilość butelek o równej pojemności dla każdego wpisu osobno i ustalić książkowy zapas wina.

Organ skarbowy, przeprowadzający badanie, ma sprawdzić obliczenie przychodu i rozchodu, tudzież zapas książkowy.

Oznajmienie zapasów.

§ 99. (1) Władza skarbowa I instancji może zarządzić, aby przedsiębiorca przedstawił oznajmienie zapasów, a mianowicie oddzielnie dla wina w beczkach i oddzielnie dla wina w butelkach. W oznajmieniu zapasów należy zestawić zapas książkowy i zapas rzeczywisty dla każdego wpisu księgi podatku od wina.

(2) W zestawieniu rzeczywistego zapasu wina w beczkach, należy wykazać każdą beczkę osobno i podać jej znaki i numer, tudzież ilość litrów znajdującego się w niej wina.

(3) W zestawieniu rzeczywistego zapasu wina w butelkach, należy szczegółowo wykazać ilość znajdujących się butelek każdego ich rodzaju, dla każdej półki i każdej przegrody, a zarazem oznaczyć bliżej półki i przegrody.

(4) Sprawdzanie wykazanych w oznajmieniu zapasów wina może być próbnie wykonane.

Protokuł o przeprowadzonem badaniu zapasów.

§ 100. O przeprowadzeniu i wyniku badania zapasów należy spisać protokuł, który podpisze urzędnik, przeprowadzający badanie i zawezwany do tej czynności przedsiębiorca lub jego zastępca. Wynik badania ma być przedstawiony władzy skarbowej I instancji.

Postępowanie z ubytkami.

§ 101. Co do postępowania z ubytkami, pod względem opłaty podatkowej, wskazuje się na postanowienia § 91.

Wypośrodkowanie zawartości beczek w litrach.

§ 102. (1) Przy urzędowem wypośrodkowaniu określonej w litrach zawartości beczek, urzędownie ocechowanych, można zawartość w litrach przyjąć podług urzędowej cechy pojemności, jeżeli beczki są napełnione do czopa. Jeśli beczki nie są cechowane, albo jeżeli urzędowa cecha pojemności nie jest wyraźna, albo gdy beczki nie są napełnione do czopa i nie da się oznaczyć z dokładnością brakującej ilości, to należy, o ile podatnik nie prosi o przemiar za pomocą odlewu, przemierzyć beczkę w drodze suchej w sposób, jaki będzie oznaczony przez Ministerstwo Skarbu.

(2) Jeśli ciężar własny wina (waga płynu bez opakowania) jest wiadomy, to można jeden kilogram ciężaru własnego przyjąć w zasadzie, jako jeden litr. Co do win, dla których ten stosunek nie byłby odpowiedni, może Ministerstwo Skarbu na podstawie wyników próbnych badań ustalić osobno pewną normę przerachowywania.

Wypośrodkowanie zawartości butelek w litrach.

§ 103. Przy urzędowem wypośrodkowaniu zawartości butelek należy postąpić podług §§ 84 i 85.

XI. Napoje, zawierające wino i wino bezalkoholowe.

Do § 47 ustawy.

Pojęcie.

§ 104. (1) Do napojów, zawierających wino, należą np. tak zwane wina korzenne (jak wino wer-

mutowe), poncze winne, ponczowe esencje winne, wino z dodanemi środkami leczniczemi i winne wyciągi.

(2) Wina, zaprawione środkami leczniczemi, które służą wyłącznie tylko do użytku leczniczego, (np. wino z emetykiem i wino kamforowe, winne wyciągi, np.: wino chininowe, wino kondurangowe, wino z zimokwitów, winne tynktury rabarbarowe) nie należą do napojów zawierających wino w rozumieniu ustawy.

(3) Do napojów, które zawierają napoje, podobne do wina, należy np. owocowe wino wermutowe.

(4) Jako wino bezalkoholowe i bezwyskokowe, należy uważać te napoje, z których usunięto powstały przy fermentacji wyskok winny. Napojów, które nie przebyły winnej fermentacji, jak np. bezwyskokowy moszcz winny, nie zalicza się tutaj.

Postanowienia, mające zastosowanie.

§ 105. (1) Postanowienia zawarte w rozdziale I §§ 7 do 9, 12, 13 w rozdziale II z wyjątkiem § 17, w rozdziale III do VI, w §§ 52 do 59, 63 do 69 71 do 74 rozdziału VIII, w rozdziale IX i X mają odpowiednie zastosowanie.

(2) Jako wytwórca może się tylko ten zgłosić, kto napoje sam wytwarza (§ 104).

XII. Statystyka.

Statystyka.

§ 106. Władze skarbowe I instancji mają za każdy rok rachunkowy zestawić sporządzone w dwuch egzemplarzach wykazy ilości i wartości wina opodatkowanego, jako też co do ilości wina, użytego, bez opłaty podatku, do wyrobu wina musującego, octu i wódki według wzorów 15 i 16.

Izba skarbowa ma z wykazów władz skarbowych I instancji sporządzić dla swojego całego okręgu ogólne zestawienie i razem z jednym egzemplarzem wykazu, przedstawionego przez władzę skarbową I instancji, tudzież z objaśniającem pismem przesłać do 1 lipca Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

§ 107. Pismo objaśniające ma niezależnie od ewentualnie potrzebnych wyjaśnień poszczególnych dat zestawienia, objaśniać stosunki przedsiębiorstw, biorących w kraju udział w wytwarzaniu podlegających opodatkowaniu wyrobów i handlu temi wyrobami, a w szczególności rozciągać się na następujące przedmioty:

a) Ruch cen wyrobów, podlegających podatkowi.
b) Użycie nowego rodzaju materjałów do wyrobu napojów podobnych do wina.
c) Nowe wyroby w dziale napojów zawierających wino i win bezwyskokowych, tudzież nowe postępowania przy produkowaniu tych ostatnich.

§ 108. Główny urząd statystyczny ma z otrzymanych wykazów i pism objaśniających sporządzać ogólne zestawienia i je ogłaszać.

XIII. Postanowienia przejściowe.

Zgłoszenie istniejących przedsiębiorstw.

§ 109. Zgłoszenia przedsiębiorstw i doniesienia o ustanowieniu kierownika ruchu należy co do istniejących zakładów przedstawić urzędowi poborowemu najpóźniej do 3 tygodni po ogłoszeniu ustawy.

Dodatkowe opodatkowanie wina.

§ 110. Stosownie do postanowień § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1921 r. podlegają dodatkowemu opodatkowaniu na obszarze b. zaboru austrjackiego i rosyjskiego:

1) wino i moszcz winny,
2) podobne do wina napoje,
3) napoje, zawierające wino lub napoje podobne do wina,
4) wino, które uwolniono od alkoholu i uwolnione od alkoholu, podobne do wina napoje, o ile one znajdują się w dniu 1 stycznia 1922 r. w posiadaniu spożywcy, albo o ile przed tym terminem zostały wysłane spożywcy, ale jeszcze nie doszły jego rąk.

Za spożywcę uważa się tego, kto nie został w urzędzie poborowym zgłoszony, jako wytwórca albo sprzedawca (§§ 2, 15 i 47 ustawy o opodatkowaniu wina).

Zapasy właścicieli gospód i drobnych sprzedawców, którzy szynkują jedynie krajowe napoje wprost z beczki i dlatego w myśl § 2 ust. 2 ustawy o opodatkowaniu wina uważani są za spożywców, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, mimo pozbywania napojów w sposób przemysłowy.

§ 111. Do uiszczenia podatku obowiązany jest spożywca, do którego napoje wymienione w § 110 należą, bez względu na to, czy on je sam przechowuje lub innym przechowywać każe.

§ 112. 1) Dodatkowy podatek wynosi 400 mk. od litra lub od całej butelki, od półbutelek lub mniejszych wynosi ten podatek 200 mk.

O ile spożywca będzie w możności udowodnić, że podatek od wina, stosownie do wartości trunków, przypadałby w mniejszej kwocie, w takim wypadku pobierze się tę kwotę, jako dodatkową opłatę.

2) Wina gronowe i moszcz gronowy z roczników 1918, 1919 i 1920 są wyłączone od zastosowania do nich postanowień, zawartych w ustępie 1 i podlegają dodatkowej opłacie w kwotach, jakieby zostały obliczone tytułem podatku od wina w myśl przepisów ustawy na podstawie wartości wina.

3) Przy obliczaniu dodatkowej opłaty potrąca się kwotę, która dowodnie uiszczoną została przed wejściem ustawy w życie od tych samych trunków tytułem podatku od wina.

§ 113. 1) Dodatkowej opłacie nie podlegają:

a) z trunków, należących do jednego spożywcy ilość 5 litrów albo 7 całych butelek (14 półbutelek lub mniejszych niż półbutelki); jeśli kilku spożywców przechowuje trunki wspólnie, w takim wypadku może być ta wolna od opłaty ilość 5 litrów, względnie 7 całych butelek potrącona tylko od całej ilości wspólnie przechowywanych napojów,
b) moszcz gronowy albo wino gronowe, wyrobione z winogron własnej uprawy spożywcy albo z winogron własnej uprawy i dokupionych, lub z winogron własnej uprawy i do-

kupionego moszczu winnego, o ile są przeznaczone na użytek własnego gospodarstwa domowego, albo dla robotników rolnych własnego przedsiębiorstwa, a nie mają być podawane do spożycia w zamkniętych butelkach,

c) napoje, podobne do wina, tłoczone przez spożywcę, a przeznaczone do użycia we własnem gospodarstwie domowem, albo dla robotników rolnych własnego przedsiębiorstwa, o ile nie będą podawane do spożycia w zamkniętych butelkach,

d) napoje, zużywane przez wytwórców w zakładach dla produkcji wina musującego, octu i spirytusu,

e) napoje, zużywane przez zakłady naukowe do celów naukowych,

f) napoje do urzędowych badań,

g) wino do celów Służby Bożej.

2) Jeżeli żądanie zwolnienia od dodatkowej opłaty opiera się na postanowieniach §§ 113 lub 115, w takim wypadku ma być przedstawiony dowód nabycia (wzór 10 rozp. wykonawczego do ust. o opod. wina).

§ 114. 1) Kto, jako spożywca, w dniu 1 stycznia 1922 r., należące doń napoje posiada lub innym osobom przechowywać każe, obowiązany jest zgłosić je najpóźniej do dnia 5 stycznia 1922 r. we właściwym urzędzie poborowym i podać ich rodzaj, oznaczenie, przy winach roczników—1918, 1919 i 1920 także rocznik, dalej ilość i wartość wedle litra lub butelki. Spożywcy, którzy są w posiadaniu jedynie wina wolnego w myśl postanowień § 113 ustęp 1 lit. a), od dodatkowego opodatkowania, nie są obowiązani do zgłaszania zapasów. Jeśli jednak oprócz takiego wina posiadają także wino, podlegające dodatkowemu opodatkowaniu — w takim wypadku obowiązani są zgłosić cały posiadany zapas wina. Jeśli spożywca nie sam przechowuje napoje, to obowiązany jest podać w zgłoszeniu także nazwisko, zawód i miejsce zamieszkania tej osoby, która przechowuje napoje.

2) Przechowujący jest obowiązany zgłosić napoje, jakie on w dniu 1 stycznia 1922 r. będzie miał w przechowaniu w właściwym urzędzie poborowym w terminie do dnia 5 stycznia 1922 r., a to wedle rodzaju oznaczeń i ilości osobno dla każdego spożywcy, którego nazwisko, zawód i miejsce zamieszkania podać należy.

3) Napoje, które w dniu 1 stycznia 1922 r. będą się znajdować w transporcie, mają być w myśl postanowień zawartych w ustępie 1 zgłoszone zaraz po dojściu ich do rąk spożywcy lub przechowującego.

4) Oznajmienia mają być pisane przez spożywców na druku wedle wzoru *a*, zaś przez przechowującego wedle wzoru *b*.

§ 115. 1) Urząd poborowy wpisze otrzymane oznajmienia do księgi zgłoszeń dodatkowego podatku, prowadzonej wedle wzoru *c*. Urząd poborowy prześle oznajmienia wedle wzoru *b* sporządzone, po ich zapisaniu do księgi zgłoszeń i sprawdzeniu—urzędowi poborowemu właściwemu dla spożywcy, który to urząd porówna te oznajmienia z oznajmieniem, jakie wedle wzoru *a* pisał spożywca.

2) Urząd poborowy wpisuje bezzwłocznie na oznajmieniach sporządzonych wedle wzoru *a* kwotę dodatkowego podatku, podaje ją do wiadomości obowiązanego do zapłaty i wzywa tegoż do zapłaty. Zawiadomienie następuje pismem wedle wzoru *d*.

3) Kwoty w fenigach, któreby wypadły w sumach obliczonego podatku — należy tylko wówczas uwzględniać, jeśli podzielone przez 5 nie dają reszty.

§ 116. Obowiązany do zapłaty podatku ma go uiścić w ciągu 14 dni po otrzymaniu wezwania do zapłaty.

§ 117. 1) Urząd poborowy zarachuje wpływy z dodatkowego podatku, jako podatek od wina.

2) Urząd poborowy prześle te wedle wzoru *a* sporządzone zgłoszenia, co do których podatek został już uiszczony — urzędnikowi, któremu poruczono sprawdzenie zgłoszonych zapasów.

§ 118. Dodatkowe sprawdzenie ma być przeprowadzone w myśl zarządzeń izby skarbowej. Osoby, obowiązane do uiszczenia dodatkowego podatku oraz przechowujące napoje, które podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, obowiązane są urzędnikom udzielać pomocy przy czynnościach urzędowego sprawdzenia, względnie nakazać udzielenie tej pomocy.

O zmianach w zgłoszonych zapasach, zaszłych do chwili sprawdzenia—przez przybytek albo ubytek, należy zawiadomić sprawdzających urzędników, zanim oni przystąpią do sprawdzenia i na żądanie w tym przedmiocie dostarczyć dowodów.

Po ukończeniu sprawdzania należy zgłoszenia, zaopatrzone uwagą o wyniku sprawdzenia, przesłać bezzwłocznie urzędowi poborowemu, który w wypadku potrzeby zażądania dodatkowej zapłaty postąpi w myśl, postanowień zawartych w §§ 115 do 117.

Należytości za sprawdzenia nie będą pobierane.

§ 119. Książkę zgłoszeń należy wraz z załącznikami przedstawić do dnia 15 lutego 1922 r. władzy skarbowej I instancji, a ta ma ją do dnia 5 marca 1922 r. przedstawić władzy skarbowej II instancji. Ostateczne sprawdzenie ma być ukończone do 31 marca 1922 r.

§ 120. Ukrócenie dodatkowego podatku oraz inne naruszenie przepisów, wydanych co do dodatkowego opodatkowania, będą karane analogicznie do postanowień karnych, obowiązujących przy opodatkowaniu wina.

§ 121. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1922 r. Z dniem wejścia w życie tego rozporządzenia tracą moc obowiązującą dotychczas obowiązujące postanowienia o opodatkowaniu wina.

Minister Skarbu:
Michalski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
Wybicki

URZĄD SKARBOWY w.....
URZĄD POBOROWY w.....

(strona 1).

Wzór 1 (rozp. wykon. § 33).

Dział..... { księgi
№..... { zgłoszeń

Oddano dnia..... 19...

ZGŁOSZENIE DO OPODATKOWANIA

zapasów { wina i moszczu z winogron [1] / do wina podobnych napoi [1] / innych napoi [1] } w beczkach

Ja (my) zgłaszam (y) niniejszem do opodatkowania zapasy w miesiącu ..... 19..... w moim (naszym) zakładzie podatkowi podlegającego [1] / z zagranicy sprowadzonego [1] } wina w beczkach

..... dnia ..... 19...

(podpis przedsiębiorcy lub kierownika ruchu).

Wskazówki:

(Ustępy 1 do 6 dla zgłaszającego, ust. 7 i 8 dla urzędu poborowego).

1. W zgłoszeniu należy wpisać wszystkie wina w innych naczyniach jak we flaszkach (np. beczkach, flaszkach oplecionych).
2. Dla wina i moszczu z winogron, dla podobnych do wina napoi i dla innych napoi należy złożyć osobne zgłoszenie. Jeżeli obowiązany do zapłaty życzy sobie wydania mu przez urząd poborowy poświadczenia o uiszczeniu podatku, to ma o tem nadmienić w rubryce 12.
3. W każdem zgłoszeniu w rubryce 12 należy podać, czy podlegająca podatkowi wartość wpisaną została bez podatku albo łącznie z podatkiem w jednej sumie (§ 89 rozporządzenia wykonawczego).

[1]) Niepotrzebne słowa należy skreślić.

(strona 2). *(strona 3).*

Podania zgłaszającego										Urzędowe ustalenie podatku		Uwagi
Książki podatkowej: Strona	Książki podatkowej: Numer bieżący	Dzień rozchodu	Określenie wina (dla sprowadzonego wina także nazwisko i miejsce zamieszkania posyłającego)	Ilość podlegająca podatkowi: litrów	Ilość podlegająca podatkowi: 1/10	Cena za 1 litr: mk.	Cena za 1 litr: f.	Rodzaj bezpośredniego opakowania	Bezpośrednie opakowania są obliczone po: mk.	Bezpośrednie opakowania są obliczone po: f.	Podatkowi podlegająca wartość za 1 litr: mk.	Podatkowi podlegająca wartość za 1 litr: f.	Ogólna wartość podlegająca podatkowi: mk.	Ogólna wartość podlegająca podatkowi: f.	Podatek wynosi: mk.	Podatek wynosi: f.	(dla wprowadzonego wina w szczególności kwota cła wchodowego, tudzież rodzaj i kwoty powstałych wydatków aż do przeniesienia przez linję cłow.)
1	2	3	4	5		6		7	8		9		10		11		12

(strona 4).

4. Rubryki 1 do 9 mają być wypełnione zgodnie z odnośnemi danemi księgi podatkowej.
5. Rubryka 5 ma być obliczona.
6. Przy zgłoszeniu sprowadzonego wina pozostają rubryki 1, 2 i 3 niewypełnione. W rubrykach 4 i 12 należy wpisać te dane, o które w tym wypadku szczególnie idzie.
7. Ogólną wartość, podlegającą podatkowi (rubryka 10) należy przez pomnożenie ilości podanej w rubryce 5 z podaną w rubryce 9 wartością litrów obliczyć.
8. Kwota podatkowa (rubryka 11) ma być obliczona z sumy należytości w rubryce 10. Jeżeli w zgłoszeniu podano wartość podlegającą opodatkowaniu bez kwoty podatku, to podatek wynosi jedną piątą, a jeżeli wartość podlegającą podatkowi wpisano łącznie z podatkiem w jednej sumie, to podatek wynosi jedną szóstą, podatkowi podlegającej, ogólnej wartości.

(strona 1). Wzór 2 (przep. wykon. § 33).

URZĄD SKARBOWY w.....

URZĄD POBOROWY w.....

Oddano dnia..... 19...

Dział ..... } Księgi
Nr. ..... } zgłoszeń

ZGŁOSZENIE DO OPODATKOWANIA

wina i moszczu z winogron [1]) } w butelkach
napoi podobnych do wina [1])
innych napoi [1])

Zgłaszam (y) podlegające opodatkowaniu na miesiąc..... 19.... w mojem (naszem) przedsiębiorstwie znajdujące się [1]) z zagranicy sprowadzone [1]) } wino / w / butelkach

według stanu wewnątrz.

.....dnia.....19...

Podpis.....

Ulica № domu.....

Wskazówki.

(Ustępy 1—5 dla zgłaszającego, ust. 6—7 dla urzędu poborowego).

1. Zgłoszenie ma obejmować każdy rodzaj wina z osobna, j. n. p. wino i moszcz z winogron, napoje podobne do wina, inne napoje. Jeżeli zgłaszający chce otrzymać pokwitowanie od urzędu poborowego na opłacony podatek, winien to podać w rubryce 11.
2. W zgłoszeniu należy w rubr. 11 podać, czy wartość wina podlegającego opodatkowaniu zapisano bez kwoty podatkowej, czy też łącznie z tą kwotą (§ 88 przepisów wykonawczych).

Druk płatny.

[1]) Nieodpowiednie skreślić.

(strona 2). *(strona 3).*

Podania zgłaszającego											Urzędowe ustalenie podatku		Uwagi
Księgi podatkowej: Strona	Księgi podatkowej: Liczba bieżąca	Dzień rozchodu	Oznaczenie wina (dla win sprowadzonych, także nazwisko i miejsce zamieszkania nadawcy)	Ilość butelek o objętości: —— ltr.	—— ltr.	..... ltr.	..... ltr.	Cena 1 butelki	Wartość próżnej butelki obliczona na	Wartość wina podlegająca opodatkowaniu za 1 butelkę	Ogólna wartość wina podlegającego opodatkowaniu	Podatek wynosi	(przy winie sprowadzonem należy podać kwotę cła wwozowego oraz rodzaj i kwotę kosztów powstałych aż do przejścia przez granicę celną)
				s z t u k				mk. | f.	mk. | f.	mk. | f.	mk. | f.	mk. | f.	
1	2	3	4	5				6	7	8	9	10	11

(strona 4).

3. Rubryki 1—8 należy wypełnić zgodnie z danemi książki podatkowej.
4. W rubryce 5 należy każdy gatunek wina z osobna wymienić, podług objętości butelek. W nagłówkach tej rubryki należy podać przeciętną zawartość butelek. Te rubryki należy w końcu pojedyńczo zliczyć.
5. Przy zgłoszeniu sprowadzonego wina nie wypełnia się rubryk 1, 2 i 3, natomiast należy w rubr. 4 i 11 podać dane w tym wypadku szczególnie wymagane.
6. Ogólną wartość wina podlegającego opodatkowaniu (rubr. 9) oblicza się przez pomnożenie ilości podanych w rubr. 5 z podaną w rubr. 8 wartością za 1 butelkę.
7. Kwotę podatkową (rubr. 10) należy z końcowych sum rubr. 9 obliczyć. O ile w zgłoszeniu podano wartość wina podlegającego opodatkowaniu bez kwoty podatkowej, wynosi podatek jedną piątą — jeżeli natomiast podano wartość łącznie z podatkiem w jednej kwocie — wynosi podatek jedną szóstą ogólnej wartości wina podlegającego opodatkowaniu.

URZĄD SKARBOWY w.....

URZĄD POBOROWY w.....

(strona 1).

Wzór 3 (rozp. wykon. § 37).

KSIĘGA ZGŁOSZEŃ PODATKU OD WINA.

kwartał roku obrachunkowego 19

zawiera kart, zeszytych nicią opieczętowaną .....

..... dnia ..... 19.....

.....

.....

Prowadzi:

.....

.....

(Pieczęć)

(strona 2). *(strona 3).*

L. bieżąca	Zgłaszającego: Nazwisko	Zgłaszającego: Miejsce zamieszkania	Dzień zgłoszenia	Dane zgłoszenia: Wino w beczkach i t. p.: Ilość litrów	Dane zgłoszenia: Wino w beczkach i t. p.: 1/10	Dane zgłoszenia: Wino w beczkach i t. p.: Łączna wartość podlegająca opodatkowaniu m.	Dane zgłoszenia: Wino w beczkach i t. p.: Łączna wartość podlegająca opodatkowaniu f.	Dane zgłoszenia: wino w butelkach: Ilość butelek o zawartości po ..... ltr.	..... ltr.	..... ltr.	..... ltr.	..... ltr.	..... ltr.	Dane zgłoszenia: wino w butelkach: Łączna wartość podlegająca opodatkowaniu mk.	f.	Podatek: wynosi mk.	f.	Podatek: wykazano w księdze poborów pod pozycją	Uwagi w szczególności co do zgłoszeń przedłożonych Urzędowi dla badania
								sztuk											
1	2	3	4	5		6		7						8		9		10	11
			Dział I.	Wino i moszcz z winogron															

(strona 4).

Wskazówki:

1. Księgę prowadzić należy w trzech działach:
   Dział 1: Wino i moszcz z winogron.
   Dział 2: Napoje, podobne do wina.
   Dział 3: Inne napoje.
2. Zgłoszenia należy wpisać w rubrykach 1 do 4 i 5 albo 7 zaraz po nadejściu ich do Urzędu poborowego.
3. W rubrykach 5 do 8 należy wpisać sumy odpowiednich danych zgłoszenia.
4. W rubryce 7 należy dla każdej wielkości butelek sporządzić osobną mniejszą rubrykę. Przy oznaczeniu mniejszych rubryk należy podać przeciętną pojemność dla każdej wielkości butelek.
5. Kwoty podatku pobrane przez Urząd poborowy dodatkowo, wpisać należy pod osobną pozycją księgi zgłoszeń, a zarazem podać powód zapłaty. W rubryce 4 należy w tym wypadku wpisać dzień dodatkowego poboru podatku. Równocześnie należy w księdze zgłoszeń przy pozycji pierwszej zapłaty zanotować w rubryce uwaga nowy wpis.
6. Księgę zgłoszeń należy po upływie kwartału trzymać jeszcze niezamkniętą rachunkowo, aż do rozstrzygnięcia zgłoszeń przedłożonych urzędowi dla badania, najdłużej jednak przez trzy miesiące, a po tym terminie zamknąć.
7. Wszystkie wpisy jakieby przy zamykaniu księgi pozostały jeszcze niezałatwione, należy wpisać do księgi zgłoszeń za kwartał bezpośrednio następujący pod temi samemi liczbami porządkowemi.
   Zgodność przeniesionych wpisów ma potwierdzić w starej i nowej księdze zgłoszeń urzędnik kasowy, albo też inny urzędnik któremu poruczono prowadzenie kasy.
8. Przy końcu każdego kwartału należy dla celów statystycznych dane rubryk 5 do 8 zliczyć i sumę zanotować.
   Ilość litrów albo butelek, które przyjęto za podstawę przy dodatkowem opodatkowaniu należy tylko o tyle wliczać dla celów statystyki o ile one przewyższają ilość na podstawie której przeprowadzono pierwsze opodatkowanie. Dane tych zgłoszeń, których nie wciągnięto do księgi zgłoszeń (§ 37 ustęp 1. al. 2 i ustęp 2) należy osobno zanotować.

(strona 1). **Wzór 4** (przep. wykon. § 40).

OBWÓD URZĘDU SKARBOWEGO w.....

URZĄD POBOROWY w.....

KSIĄŻKA DOCHODU PODATKU OD WINA

Na ..... kwartał roku obrachunkowego 19....

Zawiera..... kart zeszytych, nicią opieczętowaną.

..... dnia ..... 19 .... Prowadzi:

(Pieczęć)

Wskazówki:

Jeżeli nie zapisano zgłoszenia w książce zgłoszeń do opodatkowania (§ 37 ust. 1 zdanie 2 i ust. 2 przepisów wykonawczych), należy to zaznaczyć w rubr. 3 i 4 książki, w której wino było zapisane przy ocleniu.

(strona 2). *(strona 3).*

L. bieżąca	Data wpisania	Książki zgłoszenia do opodatkowania wina		Płacącego		Kwota należytości		Z tego wpłacono gotówką		Kredytowano		Kwoty kredytowane zapisano w		Uwagi
		Oddz.	№	Nazwisko	Miejsce zamieszkania	mk.	f.	mk.	f.	mk.	f.	Str.	№	
1	2	3	4	5	6	7		8		9		10	11	12

Wzór 5 (rozp. wykon. § 45).

WYKAZ NABYCIA

winogron do wyrobu wina, albo zacieru gronowego.

Ja (my) zgłosiłem (liśmy) moje (nasze) przedsiębiorstwo w Urzędzie ..... w ..... (dokładne oznaczenie urzędu i jego siedziby) stosownie do postanowień § 15 ustawy o opodatkowaniu wina pod liczbą porządkową..... wykazu przedsiębiorstw i jestem (jesteśmy) uprawniony (uprawnieni) do nabywania winogron przeznaczonych do wyrobu wina i zacieru gronowego.

dnia ..... 19....

(Firma, podpis).....

UWAGA: Nabywca ma przedstawić wykaz pozbywającemu (przy sprowadzeniu z zagranicy Urzędowi celnemu). Pozbywający obowiązany jest przechowywać ten wykaz; (Urząd celny dołączy go do dokumentów celnych). Pozbywający, a przy ocleniu Urząd celny mają w ciągu tygodnia po wysłaniu wina, względnie po ocleniu przesłać doniesienie o dostawie sporządzone podług wzoru 6 temu urzędowi poborowemu, w którem zgłoszone jest przedsiębiorstwo nabywcy.

Wzór 6 (rozp. wykon. § 47).

Doniesienie o dostawie winogron przeznaczonych do wyrobu wina.

Do

Urzędu _____

w _____

Odeszła przesyłka dla _____

zapisanego w tamtejszej liście przedsiębiorstw _____ w _____

Dzień odejścia	Beczek: znak i №	Beczek: liczba i rodzaj	Zawartość (grona do tłoczenia, albo moszcz gronowy)	Ilość w litrach: podług wagi	Ilość w litrach: z opakowaniem bez opakowania	Uwagi
1	2	3	4	5		6

_____, dnia _____ 19___

Firma _____

Podpis _____

UWAGA: Pozbywający (przy przywozie z zagranicy Urząd celny) ma przesłać doniesienie o dostawie, do dni 8, temu Urzędowi poborowemu w którym zgłoszone zostało przedsiębiorstwo nabywcy.

(strona 1).

Wzór 7 (rozp. wykon. § 48).

Pozwolenie na nabycie winogron i zacieru gronowego przeznaczonych do tłoczenia przez spożywcę.

(Ważne do dnia _____ 192___).

P. _____ w _____

pozwala się w okresie czasu na który niniejsze pozwolenie jest ważne, sprowadzać winogrona i zacier gronowy do tłoczenia wina. Pozwolenie uzależnia się od dotrzymywania następujących warunków:

1. Winogrona albo zacier gronowy mogą być tłoczone na wino tylko przez spożywcę samego, lub też na tegoż rachunek przez najemną osobę; odstępowanie innym osobom jest wzbronione.
2. Najpóźniej 8 dni po wytłoczeniu należy zgłosić w Urzędzie poborowym ilość wyrobionego moszczu gronowego.
3. Osoba uprawniona do nabycia, obowiązana jest opodatkować wyrobiony moszcz, skoro tylko weźmie go do użytku dla własnego gospodarstwa domowego albo przedsiębiorstwa.
4. Pozbycie moszczu gronowego albo wina, dozwolone jest tylko za zgodą urzędu poborowego.
5. Przy nabyciu winogron przeznaczonych do tłoczenia albo zacieru gronowego, należy pozbywającemu względnie urzędowi celnemu, który odprawia przesyłkę do wolnego obrotu, przedstawić pozwolenie na nabycie.
6. Uprawniony do nabycia obowiązany jest zwrócić niniejsze pozwolenie najpóźniej do 8 dni po upływie ważności, podpisanemu urzędowi. Pozbywający względnie urząd celny wpisze na odwrotnej stronie tego pozwolenia ilość winogron przeznaczonych do tłoczenia albo zacieru gronowego i zwróci pozwolenie uprawnionemu do nabycia.

_____, dnia _____ 192___

Urząd _____

(Pieczęć) (Podpis)

Na podstawie pozwolenia na nabycie

pozbyto / odprawiono

(strona 2).

Dnia	Przesyłka zawiera (winogrona do tłoczenia albo zacier gronowy)	Ilość w litrach: podług wagi	Ilość w litrach: z opakowaniem bez opakowania	Potwierdzenie pozbywającego albo urzędu celnego
1	2	3		4

(strona 1). **Wzór 8** (rozp. wykon. § 54).

OKRĘG IZBY SKARBOWEJ.....

Karta konwojowa na wino №.....

Urząd wystawiający..... **Urząd przyjmujący**.....

Termin dostawienia przesyłki: do dnia (słowami) .....

Owiadczenie przyjmującego kartę:

Niniejszym przyjmuję tę kartę konwojową i zobowiązuje się wymienione wewnątrz towary w niezmienionym stanie i ilości, oraz z zachowaniem nałożonych zamknięć urzędowych dostawić [1]) w terminie powyższym urzędowi przyjmującemu, tudzież przedstawić kartę konwojową, celem odprawy wywozu / przyjęcia do składu celnego, [2]) dalej oświadczam, że odpowiadam za podatek ciążący na winie do chwili załatwienia karty konwojowej przez Urząd przyjmujący.

....., dnia..... 19....

(Podpis przyjmującego kartę)

....., dnia..... 19....

Urząd.....

(Pieczęć)

Dział

Strona

№

Księga podatku od wina.

Załatwienie karty konwojowej.

1. Kartę konwojową oddano dnia.....

(Podpis)

2. Kartę konwojową wpisano do ..... pod poz.....

(Podpis)

3. Załatwienie karty konwojowej poświadcza się

....., dnia..... 19....

Urząd.....

(Pieczęć)

[1]) Słowa: „i z zachowaniem nałożonych zamknięć urzędowych" należy skreślić w tym wypadku, jeżeli odstąpiono od nałożenia takich zamknięć.

[2]) „ nieodpowiednie skreślić.

(strona 2).

I. Zgłoszenie.

Liczba porządkowa	Pakunków		Oznaczenie wina	Ilość w litrach		Ilość butelek o zawartości po				Wnioski
	Znaki i numera	Liczba i rodzaj		ltr.	1/10	ltr. szt.	ltr. szt.	ltr. szt.	ltr. szt.	
1	2	3	4	5		6				7

(strona 3).

II. Sprawdzenie i odprawa.

Pakunków			Oznaczenie wina	Ilość w litrach		Ilość butelek o zawartości po				Uwagi co do ilości, rodzaju i miejsca nałożenia zamknięć urzędow., urzędowego konwoju i t. p.
Znaki i numera	Liczba i rodzaj	Waga surowa		ltr.	1/10	ltr. szt.	ltr. szt.	ltr. szt.	ltr. szt.	
8	9	10	11	12		13				14

strona 4).

Poświadczenie wystąpienia przesyłki zagranicę.

Wewnątrz opisane ..... został po zdjęciu zamknięć, które znaleziono nienaruszone:

1. Załadowane do wagonu towarowego № ..... i po zamknięciu wagonu ..... oddane Zarządowi Kolejowemu celem dostawy w ciągu ..... dni w Urzędzie ..... w .....

..... , dnia ..... 192....

Urząd .....

(Pieczęć)

2. ..... załadowano i przekazano ..... w .....

pod konwojem przez .....
..... zamknięciami urzędowemi.

..... , dnia ..... 192....

Urząd .....

(Pieczęć)

3. W naszej obecności wywieziono zagranice

..... , dnia ..... 192....

(Podpisy)

Wyżej opisane ..... oddano po zdjęciu zamknięć, które znaleziono nienaruszone.

1. Strażnikowi celnemu ..... celem konwoju przez granicę.

..... , dnia ..... 192....

Urząd .....

(Pieczęć)

W naszej obecności wywieziono zagranicę.

..... , dnia ..... 192....

(Podpisy)

(strona 1). **Wzór 9** (rozp. wykon. § 59, 65).

OKRĘG IZBY SKARBOWEJ .....

URZĄD POBOROWY .....

ZGŁOSZENIE

wina do { zniszczenia [1]) / uczynienia niezdatnem do spożycia [1]) / zabezpieczenia zużycia [1])

Wskazówki:

(Ustępy 1 do 3 dla zgłaszającego, ust. 4 i 5 dla Urzędu poborowego).

1. Rubryka 4 pozostaje przy winie w butelkach niewypełniona.
2. W rubryce 5 należy dla każdej wielkości butelek używać osobną mniejszą rubrykę podając nad nią przeciętną zawartość butelek odnośnej wielkości.
3. W rubryce 6 podać należy sposób zniszczenia wina albo środek skażający. Jeśli ma się odstąpić od zabiegu, który czyni wino niezdatnem do spożycia, z powodu, że zawartość kwasu octowego w winie wynosi już 30 gramów na litrze albo więcej—w takim wypadku należy podać tę okoliczność.
4. W rubryce 12 należy podać sposób postępowania zachowanego przy zniszczeniu, uczynieniu nieprzydatnem do spożycia, albo zabezpieczenia spożycia, użyty środek skażający, tudzież zawartość kwasu octowego w winie, które zapomocą octu uczyniono nieprzydatnem do spożycia.
5. Dla obliczenia ilości soli kuchennej, która ma być domieszana do wina można przyjąć litr wina za 1 kg. własnego ciężaru.

[1]) Nieodpowiednie skreślić.

(strona 2).

I. Zgłoszenie.

Pakunków		Oznaczenie wina i nazwisko i miejsce zamieszkania pozbywającego	Ilość w litrach	Ilość butelek o zawartości po				WNIOSKI
znaki i numera	liczba i rodz.		ltr. 1/10	sztuk ltr.	sztuk ltr.	sztuk ltr.	sztuk ltr.	
1	2	3	4	5				6

II. Sprawdzenie.

(strona 3).

Pakunków		Oznaczenie wina	Ilość w litrach	Ilość butelek o zawartości po				Zaświadczenie urzędn. co do zniszczenia, uczynienia niezdatnem do spożycia lub zabezpieczenia zużycia
znaczki i numera	liczba i rodz.		ltr. 1/10	ltr. szt.	ltr. szt.	ltr. szt.	ltr. szt.	
7	8	9	10	11				12

Wzór 10 (rozp. wykon. § 60, 63, 64 i 73).

DOWÓD NABYCIA WINA

przeznaczonego do wyrobu wina musującego, octu lub wódki, albo celem użycia do celów naukowych.

Ja (my) posiadam (my) pozwolenie Urzędu _____

w _____ (dokładne oznaczenie urzędu i jego siedziby) za L. _____ wykazu do nabycia wina bez podatku do wyrobu wina musującego, octu, wódki [1]) do celów naukowych.

_____, dnia _____ 192____

Firma

Podpis

UWAGA. Nabywający przedstawi ten dowód pozbywającemu (przy sprowadzeniu z zagranicy—Urzędowi celnemu).

[1]) Nieodpowiednie skreślić.

Wzór 11 (rozp. wykon. §§ 62, 64 i 74)

DONIESIENIE O DOSTAWIE WINA

przeznaczonego do wyrobu wina musującego, octu lub wódki, albo dla zużycia do celów naukowych.

Do
Urzędu _____

w _____

Dla _____ w _____

który wedle pozycji _____ tamtejszego spisu posiada uprawnienie do sprowadzenia wina bez podatku, przeznaczonego do wyrobu wina musującego — octu — wódki do celów naukowych[1]), odeszła wyszczególniona niżej przesyłka wina:

Dzień odejścia przesyłki	Pakunków		Oznaczenie wina	Ilość w ltr. (wypełnić tylko co do wina w beczkach)		Ilość butelek o zawartości po			UWAGI
	Znak i numer	Liczba i rodzaj		ltr.	1/10	ltr. sztuk	ltr. sztuk	ltr. sztuk	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Moje przedsiębiorstwo zgłoszone jest w myśl postanowień § 15 ustawy o opodatkowaniu wina w urzędzie _____ w _____

_____, dnia _____ 192____

Firma

Podpis

UWAGA. 1. Pozbywający (przy przywozie z zagranicy urząd celny) ma przesłać doniesienie o dostawie w ciągu tygodnia po odejściu przesyłki urzędowi poborowemu.

2. Przy winie sprowadzonem z zagranicy wystarczy zamiast danych, wpisywanych do rubryk 5 i 6, podać dane co do sprawdzonej wagi.

[1]) Nieodpowiednie skreślić.

(strona 1). Wzór 12 (rozp. wykon. § 89).

OKRĘG IZBY SKARBOWEJ w _____
URZĄD POBOROWY _____

KSIĘGA PODATKU OD WINA W BECZKACH

w przedsiębiorstwie _____
w _____

prowadzona przez
_____
_____

Wskazówki:

1. Do księgi należy wpisywać wszelkie wina zawarte w innych naczyniach jak butelki (np. beczkach, oplecionych gąsiorach).
2. Księgę prowadzić należy w trzech działach:
   Dział 1. Wino i moszcz z winogron.
   „ 2. Napoje podobne do wina.
   „ 3. Inne napoje.
   Wolno dla każdego działu prowadzić osobną księgę.
3. Jako przychód wpisywać należy oprócz zapasów znajdujących się przy otwarciu ruchu przedsiębiorstwa, wszystkie w przedsiębiorstwie wytworzone i doń nadchodzące ilości wina, tudzież wszelkie zabiegi, które prowadzą do powiększenia ilości wina, wszystko w porządku chronologicznym. Przy wpisywaniu ilości wytworzonych w przedsiębiorstwie pozostaje rubryka 4 niewypełniona. Każdą poszczególną pozycję należy wpisywać pod osobną liczbę porządkową. Jeżeli pewna pozycja składa się z częściowych ilości o rozmaitych oznaczeniach, w takim razie należy każdą ilość częściową wpisać pod osobną liczbę porządkową. Pod jedną liczbą porządkową wolno wpisać wino tylko o tem samem oznaczeniu. Pomnożenie ilości wpisać należy przy wpisie tego wina, przy którem ono powstało. Sposób powstania pomnożenia (np. ocukrzenie) zanotować należy w rubryce 4. Wpisy należy uskuteczniać bezzwłocznie po ukończeniu produkcji albo pomnożenia, tudzież zaraz po wniesieniu sprowadzonych ilości do lokalu przedsiębiorstwa. W rubryce 8 wpisywać należy w szczególności te dane, które mają znaczenie dla późniejszego ocenienia ubytków; i tak należy w tej rubryce, o ile to nie wynika jeszcze z rubryk 4 lub 5, podać czy chodzi o moszcz, czy o wino z drożdżami.
   Pod wpisem przychodu należy zostawić tyle wolnego miejsca, ile będzie przypuszczalnie potrzeba dla wpisania rozchodu.
4. Jako rozchód zapisywać należy wszystkie z przedsiębiorstwa usunięte ilości wina tudzież wszystkie zabiegi, które prowadzą do zmniejszenia zapasu wina. Wszystkie rozchody należy odpisać przy tej pozycji przychodu z której one pochodzą, a mianowicie odrębnie podług trzech grup:
   a) wino, podlegające opodatkowaniu,
   b) wino wolne od podatku,
   c) ubytki.
   Jako rozchód wina, podlegającego opodatkowaniu, odpisać należy np. wino wysłane albo wydane spożywcy, tudzież wino wzięte do użytku we własnem gospodarstwie domowem albo przedsiębiorstwie, o ile ono na zasadzie postanowień § 11, ustęp 1 albo 2 ustawy nie jest wolne od podatku. O ile właściciele przedsiębiorstwa zasługują na zaufanie można za zezwoleniem Urzędu poborowego odstąpić od wypełniania rubryk 18 i 19, jeśli właściciel przedsiębiorstwa złoży pisemne oświadczenie, że beczki liczone będą po przystępnych cenach.
   Jeśli zatem cena za 1 litr (rubryka 17) zgodzi się z wartością, podlegającą opodatkowaniu 1 litra (rubryka 20) w takim razie wypełnianie rubr. 17 jest zbędne.
   Jako rozchód wina wolnego od podatku odpisać należy np. wino wydane dla innych, w myśl § 15 ustawy, zgłoszonych przedsiębiorstw i wino, które nie podlega opodatkowaniu w myśl postanowień § 11 ustępy 1 do 5 i 7 do 8 ustawy, dalej drożdże, które się usuwa z lokalu przedsiębiorstwa (§ 86 rozporz. wykon.) i wino, które dowodnie zniszczało (§ 87 rozporz. wykon.). Załączniki odnoszące się do wydania bez podatku należy w chronologicznym porządku ułożyć i opatrzyć liczbami porządkowemi; liczbę porządkową należy podać w rubryce 24. Przy ilościach wywiezionych należy podać dzień wystawienia i numer karty konwojowej.
   Przy odpisaniu wina, wziętego na użytek własnego gospodarstwa domowego albo przedsiębiorstwa, wina pozbytego w małych ilościach, bez wystawienia rachunku, tudzież wina wolnego od podatku na zasadzie postanowień § 11 ustępy 1, 2 i 7 ustawy pozostają rubryki 12 i 13 niewypełnione.
   Jeśli ilości wina wykazane pod różnemi bieżącemi liczbami zostaną razem zmieszane, w takim wypadku należy poszczególne częściowe ilości przy odnośnych bieżących pozycjach na rozchód zapisać, zaś sumę tych częściowych ilości pod jedną nową pozycją na przychód wpisać; jeśli wino wpisane

(strona 2).

PRZYCHÓD								ROZCHÓD							
Liczba bieżąca	Przychodu		Pozbywającego nazwisko i miejsce zamieszkania	Oznaczenie wina	Ilość beczek	Łączna ilość w litr.		Uwagi	Liczba bieżąca	Rozchodu		Nabywcy		Oznaczenie wina	Ilość beczek i t. p.
	mies.	dz.				litr	1/10			mies.	dz.	Nazwisko	Miejsce zamieszkania		
1	2	3	4	5	6	7		8	9	10	11	12	13	14	15

Dział 1. Wino z moszczu winogron.

Dział 2. Napoje podobne do wina.

Dział 3. Inne napoje.

(strona 3).

ROZCHÓD												
Wino podlegające opodatkowaniu						Wino wolne od podatku			Ubytek		Uwagi
Łączna ilość w litrach		Cena za 1 litr		Rodzaj bezpośredniego opakowania	Bezpośrednie opakowanie policzono w kwocie	Podlegająca opodatkowaniu wartość 1 litra	Podatek zarachowano w księdze poborów pod №	Ilość beczek	Łączna wartość w litrach	Podstawa uwolnienia od podatku		
litr.	1/10	Mk.	fen.		Mk. fen.	Mk. fen.			litr. 1/10		litr.	1/10	
16		17		18	19	20	21	22	23	24	25		26

(strona 4).

pod jedną pozycją, użyte będzie do dopełnienia wina wpisanego pod inną pozycją, w takim razie ilość tę zapisać należy pod jedną pozycją na rozchód, a pod drugą na przychód; w obu wypadkach należy w rubrykach 12 i 13 tudzież w rubryce 4, nawzajem wskazać na te wpisy.

Przy spuszczaniu wina z beczek do butelek, należy w księdze na wino w beczkach odpisać odpowiednią ilość litrów, zaś w księdze na wino w butelkach wpisać je na przychód, podając odpowiednią ilość butelek. W rubrykach 12 i 13 tej księgi, oraz w rubryce 4 księgi na wino w butelkach należy wskazać na te wzajemne wpisy.

Rubryki 14 nienależy wypełniać—jeśli wino wychodzi pod tem samem oznaczeniem pod jakiem wpisano je na przychód.

Rubrykę 21 wypełnić należy po uiszczeniu podatku na podstawie pokwitowania Urzędu podatkowego.

5. Wpisy co do ilości wydanych, wziętych, lub zużytych w jednym dniu należy uskutecznić najpóźniej dnia następnego, zaś wpisy co do wina które wedle dowodów zniszczało, po uzyskaniu zezwolenia Władzy skarbowej. Ilości wina wolne od podatku w myśl § 11, ustępy 1, 2 i 7 ustawy, mogą być wpisane łącznie z dzienną ilością, dla każdego rodzaju uwolnienia od podatku. Tak samo mogą być odpisane wina, które podległy opodatkowaniu, a co do których nie wystawiono rachunku (§ 20) łącznie z dzienną ilością dla poszczególnych przypadających do opodatkowania wartości. Zresztą każda pozycja musi być osobno podpisana. Jeśli pewna pozycja, która przy rozchodzie podlega opodatkowaniu składa się z częściowych pozycji o różnych opodatkowaniu podlegających wartościach, w takim wypadku należy każdą częściową pozycję osobno odpisać.
6. Jeśli wino należące do jednego przychodu zostało w zupełności odpisane na rozchód, w takim wypadku należy zliczyć odpisane, podlegające opodatkowaniu i wolne od podatku ilości i różnicę między tą sumą a ilością zapisaną na przychód, zapisać jako ubytek.
7. Jeśli pewne zdarzenie, które w myśl postanowień § 76 uprawnia do zwrotu podatku, nastąpi jeszcze przed odesłaniem zgłoszenia do opodatkowania za ten miesiąc, w którym rozchód wina zapisano, w takim wypadku wolno odpowiedni wpis w księdze podatku od wina poprawić w ten sposób, by poprzedni wpis był czytelny i to bez współdziałania władzy podatkowej.

Powód sprostowania należy, uwidocznić w rubryce uwagi.

8. Księgę należy prowadzić na rok kalendarzowy; jednak rozchody z ilości zapisanych na przychód, jeszcze niewyczerpanych odpisywać dalej przy tych przychodach. Urząd poborowy może zarządzić by wpisy, które dłużej niż przez 3 lata pozostają niezałatwione, przeniesiono do księgi na następny rok. Księgi zakończone, pozostają w przechowaniu przedsiębiorstwa, obowiązanego do uiszczenia podatku. Należy je przechowywać wraz z załącznikami w ciągu trzech lat, licząc od ostatniego wpisu.

OKRĘG IZBY SKARBOWEJ w ..... *(strona 1).* **Wzór 13** (rozp. wykon. § 89).

URZĄD POBOROWY.....

KSIĄŻKA PODATKU OD WINA W BUTELKACH

w przedsiębiorstwie, handlu.....

w.....

Prowadzi:

Wskazówki:

1. Księgę prowadzić należy w trzech działach:
   Dział 1. Wino i moszcz winogronowy.
   Dział 2. Napoje podobne do wina.
   Dział 3. Inne napoje.
   Wolno dla każdego działu osobną prowadzić książkę.
2. Jako przychód wpisać należy oprócz zapasów, znajdujących się w chwili otwarcia ruchu, wszystkie w przedsiębiorstwie wytworzone i doń sprowadzone ilości wina. Przy zapisywaniu ilości wytworzonych w przedsiębiorstwie pozostaje rubryka 4 niewypełniona.

(strona 2).

PRZYCHÓD								ROZCHÓD				
L. B.	Przychodu: Miesiąc	Przychodu: Dzień	Nazwisko dostawcy i miejsce zamieszkania	Nazwa wina	Ilość butelek o zawartości: litrów	litrów	litrów	litrów	Uwagi	L. B.	Rozchodu: Miesiąc	Rozchodu: Dzień	Kupującego: Nazwisko	Kupującego: Miejsce zamieszkania
					sztuk									
1	2	3	4	5	6				7	8	9	10	11	12

(strona 3).

ROZCHÓD												
Wino podlegające opodatkowaniu								Wino wolne od podatku			Brakuje				
Nazwa wina	Ilość butelek o zawartości: ltr.	ltr.	ltr.	ltr.	Cena za butelkę	Próżną butelkę policzono	Do opodatkowania za 1 butelkę	Podatek zapisano w książce dochodowej pod liczbą	Ilość butelek o zawartości: ltr.	ltr.	ltr.	ltr.	Powód zwolnienia od podatku	Ilość butelek o zawartości: ltr.	ltr.	ltr.	ltr.	Uwagi
	sztuk				Mk. f.	Mk. f.	Mk. f.		sztuk					sztuk				
13	14				15	16	17	18	19				20	21				22

(strona 4).

Każdą poszczególną pozycję należy wpisywać pod osobnym numerem,

Jeśli pewna pozycja składa się z częściowych ilości o różnych oznaczeniach, to należy każdą ilość częściową wpisać pod osobny numer. Pod jeden numer wpisać można tylko wino o tem samem oznaczeniu.

Wpisy należy uskutecznić bezzwłocznie po ukończeniu wyrobu albo po umieszczeniu sprowadzonych ilości w lokalach przedsiębiorstwa.

W rubryce 6 należy dla każdej wielkości butelek wykreślić osobną mniejszą rubrykę, oznaczając ją przeciętną zawartością butelek tej wielkości.

Pod wpisem każdego przychodu należy pozostawić tyle wolnego miejsca, ile przypuszczalnie wymagać będzie zapisanie rozchodu.

3. Jako rozchód wpisywać należy wszystkie z zakładu usunięte ilości wina, tudzież wszystkie zabiegi, które prowadzą do zmniejszenia ilości.

Wszelkie rozchody wpisywać należy przy tej pozycji przychodu, z której one pochodzą, a mianowicie oddzielnie według następujących trzech grup: a) wino podlegające opodatkowaniu, b) wino wolne od podatku, c) ubytki.

To, co wyżej pod 2 powiedziano o rubryce 6, dotyczy równiez rubryk 14 i 19.

Dla każdego wpisu butelek pewnej wielkości użyć należy osobnego wiersza.

Jako rozchód wina podlegającego opodatkowaniu odpisać należy np. wino wysłane albo wręczone spożywcy, tudzież wino wzięte dla użycia we własnem gospodarstwie domowem albo przedsiębiorstwie, o ile ono w myśl postanowień § 11 ustęp 1 albo 2 ustawy nie jest wolne od podatku. Urząd poborowy może zwolnić przedsiębiorców, którzy zasługują na zaufanie, od obowiązku wypełnienia rubryki 16, o ile ci złożą oświadczenie, że butelki będą liczone po cenach przystępnych. Jeśli zatem cena jednej butelki (rubryka 15) zgadza się z podlegającą opodatkowaniu wartością jednej butelki (rubr. 17) to rubryki 15 wypełniać nie potrzeba.

Jako rozchód wina wolnego od podatku należy odpisać n. p. wino, które odstąpiono innym przedsiębiorstwom, zgłoszonym w myśl § 15 ustawy, wina w butelkach niezamkniętych, które w myśli § 11 ust. 1, 2 i wino, które w myśl § 11 ust. 3 do 5 i 7 do 8 ustawy wolne jest od podatku, tudzież wino, które wedle dowodów zniszczało (§ 87 rozp. wyk.). Załączniki potrzebne do zwolnienia od podatku należy ułożyć w chronologicznym porządku, zaopatrzyć liczbami porządkowemi, a te wpisać do rubryki 20. Przy ilościach wywiezionych za granicę należy podać dzień wystawienia karty konwojowej i numer tejże.

Przy odpisywaniu wina wziętego na użytek własnego gospodarstwa domowego, albo przedsiębiorstwa, wina wydanego w małych ilościach bez wystawienia rachunku, oraz wina wolnego od podatku w myśl § 11 ust. 1, 2, 7 ustawy — pozostają rubryki 11 i 12 niewypełnione.

Wino w butelkach, które zostaje wlewane do beczek, należy odpisać w księdze na wino w butelkach na rozchód, podając ilość butelek, a zapisać w księdze wina w beczkach na przychód i podać ilość litrów. W rubrykach 11 i 12 tej księgi i w rubryce 4 księgi na wino w beczkach należy zanotować wzajemne wpisy.

Rubryka 13 może pozostać niewypełniona, jeśli wino wychodzi z tem samem oznaczeniem, pod którem wpisano je na przychód.

Rubrykę 18 wypełnić należy po uiszczeniu podatku na podstawie pokwitowania Urzędu podatkowego.

4. Wpisy co do ilości w jednym dniu pozbytych, wziętych lub zużytych należy uskuteczniać najpóźniej dnia następującego, zaś wpisy co do tych ilości, które wedle dowodów zniszczały, po udzieleniu zezwolenia przez Władzę Skarbową (§ 87 rozp. wyk.). Wina wolne od podatku w myśl postanowień § 11 ust. 1, 2 i 7 ustawy mogą być odpisane razem z dzienną ilością dla poszczególnych rodzajów zwolnień. Tak samo mogą wina podlegające opodatkowaniu, co do których nie wystawiono rachunku (§ 20 rozp. wyk.) być odpisane razem z dzienną ilością wina podlegającego opodatkowaniu. Zresztą każda pozycja musi być osobno odpisana. Jeśli pewna pozycja, która przy rozchodzie podlega opodatkowaniu składa się z częściowych pozycji win o różnych opodatkowaniu podlegających wartościach, w takim razie należy każdą częściową pozycję osobno odpisać.

5. Jeśli ma być odpisaną cała ilość wina należącego do jednej pozycji, w takim razie należy zliczyć ilość butelek z winem podlegającem opodatkowaniu i wolnem od podatku zapisanem na rozchód, zaś różnicę między tą sumą a ilością wpisaną na przychód zapisać jako ubytek.

6. Jeśli pewne zdarzenie, które na zasadzie postanowień § 76 uprawnia do zwrotu podatku, nastąpiło jeszcze przed odesłaniem oznajmienia do opodatkowania za ten miesiąc, w którym wydane wino zapisano na rozchód, w takim wypadku wolno odnośny wpis w księdze dla podatku od wina sprostować bez zezwolenia władzy podatkowej, w taki sposób, by poprzedni wpis pozostał czytelny. W rubryce uwagi należy podać powód sprostowania.

7. Księgę prowadzić należy na rok kalendarzowy; jednak rozchody co do przychodów jeszcze niezałatwionych należy odpisywać dalej przy tych przychodach. Urząd poborowy może zarządzić, aby wpisy, które przez czas dłuższy niż 3 lata zostały niezałatwione, przeniesiono do księgi na rok następny. Księgi już załatwione pozostają w przedsiębiorstwie. Należy je przechowywać wraz z odnośnymi załącznikami aż do upływu 3 lat, licząc od ostatniego wpisu.

Wzór 14 (rozp. wykon. do § 93).

POŚWIADCZENIE ZGŁOSZENIA

Spis przedsiębiorstw №.....

P. Firmę .....

w ..... wpisano jako wytwórcę ..... handlarza wina .....

w ..... pod poz. ..... w wykazie przedsiębiorstw zgłoszonych według § 15 ustawy o opodatkowaniu wina.

W razie zmiany własności, zwinięcia przedsiębiorstwa względnie dalszego zaniechania przemysłu z innego powodu, należy poświadczenie w przeciągu tygodnia zwrócić urzędowi poborowemu. Właściciel przedsiębiorstwa, który bez własnej winy nie jest w stanie zwrócić poświadczenia, winien to w tymże samym czasie pisemnie oznajmić urzędowi poborowemu. Niestosowanie się do tych postanowień podlega karze według § 29 ust. o opodatk. wina o ile nie nastąpi ukaranie o ukrócenie podatku.

....., dnia ..... 19....

Urząd .....

(Pieczęć)

.....

Podpis

OKRĘG IZBY SKARBOWEJ
URZĄD SKARBOWY.

Wzór 15 (rozp. wykon. § 106).

Rok obrachunkowy 192

WYKAZ

ilości i wartości opodatkowanego wina.

Wskazówki.

1. Wykaz jaki przedłożyć ma Władza I instancji ma obejmować cały okrąg administracyjny tej władzy, zaś wykaz sporządzony przez Izbę skarbową okrąg tej Izby.
2. Wino należy wykazać w 3 działach
   Dział 1. Wino i moszcz z winogron
   „ 2. Napoje podobne do wina.
   „ 3. Inne napoje.
3. W rubryce 6 należy dla butelek każdej wielkości wykreślić osobną mniejszą rubrykę, a te oznaczyć przeciętną zawartością butelek odnośnej wielkości.
4. Dane potrzebne dla rubryk 4 do 7 należy przenieść z ksiąg zgłoszeń wina do opodatkowania, a o ile w tych niema wpisów (§ 37 ustęp 1 i rozp. wykon.) z osobnych zapisków (porównaj liczbę 8 pouczenia do użycia wykazu 3).

L. p.	Okrąg poboru podatku	Ilość przedsiębiorstw z końcem roku	Wino w beczkach i t. d.		Wino w butelkach							Uwagi
			Ilość ltr.	Wartość podleg. opodatk.	Ilość butelek o zawartości po						Wartość podleg. opodatk.	
					ltr.	ltr.	ltr.	ltr.	ltr.	ltr.		
				mk. f.	s z t u k						mk. f.	
1	2	3	4	5	6						7	8

Dział 1. Wino i moszcz z winogron.

Dział 2. Napoje podobne do wina.

Dział 3. Inne napoje.

OKRĘG IZBY SKARBOWEJ
URZĄD SKARBOWY.

Wzór 16 (rozp. wykon. § 106).

Rok obrachunkowy 192

WYKAZ

ilości wina użytych bez opłaty podatku do wyrobu wina musującego, octu i wódki.

Wskazówki.

1. Wykaz jaki sporządzić ma Władza I instancji ma obejmować cały okrąg administracyjny tej władzy, zaś wykaz jaki do 1 lipca przedłożyć ma Izba skarbowa, okrąg tej Izby.
2. Wino należy wykazać w 3 działach.
   Dział 1. Wino i moszcz z winogron.
   „ 2. Napoje podobne do wina.
   „ 3. Inne napoje.

Liczba bieżąca	Okręg poborowy	Wino do wyrobu			Uwagi
		wina musującego	octu	wódki	
		ltr.	ltr.	ltr.	
1	2	3	4	5	6

Dział 1. Wino i moszcz z winogron.

Dział 2. Napoje podobne do wina.

Dział 3. Inne napoje.

(strona 1). Wzór a (rozp. wykon. § 114).

URZĄD POBOROWY

№ ..... księgi oznajmień

OZNAJMIENIE WINA DO DODATKOWEGO OPODATKOWANIA.

Ja (my) zgłaszam..... należące do mnie (nas) napoje do dodatkowego opodatkowania i oświadczam..... wedle najlepszej wiedzy i sumienia, że oprócz ilości napojów w niniejszem oznajmieniu wykazanych, żadnych innych napojów w dniu 1 stycznia 1922 r. ani ja (my) sam..... nie miałem (mieliśmy) w posiadaniu, ani też nikt inny dla mnie (nas) ich nie przechowywał ani nie przechowuje.

..... dnia ..... stycznia 1922 r.

(Podpis)

(ulica, numer)

Wyciąg z rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu wina.

Dodatkowe opodatkowanie wina.

§ 120. Ukrócenie dodatkowego podatku oraz inne naruszenie przepisów, wydanych co do dodatkowego opodatkowania, będą karane analogicznie do postanowień karnych, obowiązujących przy opodatkowaniu wina.

Wyciąg z ustawy o opodatkowaniu wina:

§ 22. Kto rozmyślnie ustawowy podatek od wina, całkowicie albo częściowo ukraca, albo nieprzysługujące mu ulgi podatkowe podstępnie uzyskuje, będzie karany za ukrócenie podatku od wina karą pieniężną w wysokości czterokrotnej kwoty ukróconego podatku, albo ulgi podatkowej, najmniej jednak 50 mk.

§ 23. Usiłowanie ukrócenia podatku podlega karze; kara grożąca za ukrócenie ma zastosowanie także w wypadkach usiłowania ukrócenia podatku.
Przy usiłowaniu należy wymierzać karę według ukrócenia podatku albo ulgi podatkowej, któreby były nastąpiły wrazie dokonania czynu karygodnego.

§ 24. Czyn karygodny w rozumieniu § 22 następuje w szczególności w następujących wypadkach:
1) jeżeli w ciągu przepisanego terminu ilość wina podlegająca opodatkowaniu wcale lub też niedokładnie była oznajmiona, albo gdy wartość pozbytego lub wydanego wina za nisko podaną została (§ 7).

(strona 2).

Z G Ł O S Z E N I E									
Liczba porządkowa	Rodzaj i oznaczenie wina	Trunki są zamagazynowane u (imię i nazwisko, miejsce zamieszkania, ulica, numer domu)	W i n o w				Wino w beczkach i t. p.	
			1/1	1/2	1/4			
			litrowych butelkach					
			s z t u k				litr.	1/10
1	2	3	4				5	

(strona 3).

Zgłoszenie		Urzędowe ustalenie podatku						Urzędowe sprawdzenie oznajmienia							
Podlegająca opodatkowaniu wartość za 1 butelkę albo za 1 litr		Łączna wartość podlegająca opodatkowaniu		Kwota podatkowa		Księgi poborowej podatku od wina		Wynik sprawdzenia	Kwota podatku, który ma być dodatkowo uiszczony		Księgi poborowej		Uwagi		
Mk.	f.	Mk.	f.	Mk.	f.	str.	№		Mk.	f.	str.	№			
6		7		8		9		10	11		12			13	

(strona 4).

2) jeżeli nabywca wina podaje fałszywie, że jego zakład został w myśl § 15 oznajmiony, albo gdy ktoś zgłasza się fałszywie jako wytwórca albo handlarz,
3) jeżeli wino wydane z uwolnieniem od podatku używa się do innych, aniżeli dozwolone cele.

§ 25. Kto dla własnego zysku z rozmysłem wino, co do którego ukrócenie podatku miało miejsce, zakupuje, na zastaw przyjmuje lub zresztą w inny sposób nabywa, ukrywa, odsprzedaje albo też przy zbyciu tegoż wina współdziała, będzie ukarany za zatajenie podatku od wina grzywną płatną w wysokości czterokrotnej kwoty podatku, najmniej jednak w kwocie 50 mk.
Usiłowanie zatajenia jest karygodne i postanowienia § 23 mają w takich wypadkach odpowiednie zastosowanie.

§ 26. W razie, gdyby kwota ukróconego podatku lub ulgi podatkowej, na podstawie których należałoby wymierzyć karę pieniężną nie mogła być ustaloną, w takim wypadku należy wymierzyć karę pieniężną w kwotach od 50 do 50.000 mk.

§ 35. Obliczenie i obowiązek uiszczenia podatku, nie zostają naruszone przez wdrożenie postępowania karnego.

Wyciąg z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 4. Wszelkie kary pieniężne określone w niemieckiej ustawie o opodatkowaniu wina z dnia 26 lipca 1918 r. wymierzone wedle wielokrotnej umniejszonego lub na umniejszenie narażonego podatku spożywczego, wymierzać należy w wysokości 10—20 krotnej, a grzywny porządkowe i kary pieniężne oznaczone w stałych kwotach podnosi się dziesięciokrotnie.
Kary pozbawienia wolności i kompetencja władz wymierzających kary pozostają bez zmiany, przy zastosowaniu w b. dzielnicy rosyjskiej, przepisów ros. ust. akcyzowej (tom V Zb. praw rosyj. według wydania z roku 1901 i dalszego ciągu z roku 1912) a w b. dzielnicy austrj. ustawy o przekroczeniach skarb. z dnia 11 lipca 1835 r.

Wskazówki:

1. Odbiorca tego formularza obowiązany jest zgłosić do dnia 5 stycznia 1922 r. wszystkie doń należące zapasy napojów (wino, moszcz winogronowy, wino owocowe, wino jagodowe, wino wermuntowe i t. p.) które on sam przechowuje lub innym osobom każe przechowywać.
2. Napoje, które w dniu 1 stycznia 1922 r. znajdować się będą w transporcie, mają być zgłoszone skoro dojdą do rąk spożywcy, albo do rąk osoby uprawnionej przez spożywcę do przechowywania tych napojów.
3. Kto w myśl postanowień § 15 ust. o opodatkowaniu wina jako wytwórca albo sprzedawca swoje przedsiębiorstwo zgłosił—obowiązany jest do wniesienia zgłoszenia co do tych tylko zapasów, które wziął z zapasów do własnego użytku przed dniem 1 stycznia 1922 r.
4. Kto na zasadzie postanowień § 113 rozp. wykon. zamierza prosić o uwolnienie od dodatkowego opodatkowania, musi odnośne ilości wina w oznajmieniu wyszczególnić, a zarazem podać w rubryce uwagi podstawę do zwolnienia.

Wzór b (rozp. wykon. § 114).

URZĄD POBOROWY •

№ _____ księgi oznajmień.

OZNAJMIENIE

przechowywanych napojów podlegających dodatkowemu opodatkowaniu.

Wykazane w niniejszem zgłoszeniu, do mnie (nas) nie należące napoje znajdowały się w dniu 1 stycznia 1922 r. mojem (naszem) przechowaniu.

_____ dnia stycznia 1922.

Podpis

(ulica, numer)

Wskazówki:

1. Kto w dniu 1 stycznia 1922 r. napoje (wino, moszcz winogronowy, wino owocowe, wino jagodowe, wino wermut i t. p.) przechowuje dla spożywcy, ma napoje te zgłosić najpóźniej do 5 stycznia 1922 r. właściwemu Urzędowi poborowemu używając tego formularza. Napoje, które w dniu 1 stycznia 1922 r. znajdowały się w transporcie mają być przez odbierającego je, zgłoszone bezzwłocznie po przejęciu ich w przechowanie.
2. Jeśli napoje takie bywają przechowywane dla kilku spożywców, to należy dla każdego z nich wnieść osobne oznajmienie.
3. Rubrykę 6 wypełni Urząd poborowy właściwy dla spożywcy zgłoszonych napojów.

(strona 2).

Podania zgłaszającego								Urzędowe sprawdzenie	
Liczba bieżąca	Rodzaj wina	Wino w litrowych butelkach				Wino w beczkach i t. p.		Wynik dodatkowego sprawdzenia	Numer zgłoszenia na podstawie którego wino dodatkowo opodatkowano
		1/1 sztuk	1/2 sztuk	1/4 sztuk	sztuk	litr.	1/10		
1	2	3				4		5	6

Wino jest własnością:

(Imię i nazwisko) _____

(Miejsce zamieszkania) _____

(Ulica i numer domu) _____

URZĄD POBOROWY

(strona 1).

Wzór c (rozp. wykon. § 115).

KSIĘGA ZGŁOSZEŃ WINA DO DODATKOWEGO OPODATKOWANIA.

Zawiera.....stronic, zeszytych nicią opieczętowaną. Prowadzi .....

..... dnia..... 1921. .....

(pieczęć)

Wskazówki:

Do księgi oznajmień należy wpisywać w rubryki 1 do 4 wszelkie oznajmienia do dodatkowego opodatkowania bezzwłocznie po oddaniu zgłoszenia urzędowi poborowemu.

(strona 2).

Liczba bieżąca	Oznajmiającego		Dzień oddania zgłoszenia	Dodatkowy podatek			Uwagi
	Imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania		Ustalono i podano do wiadomości obowiązanemu do zapłaty	Wynosi Mk.	f.	Wykazano w księdze poboru podatku od wina pod №	
1	2	3	4	5	6		7	8

Wzór d (rozp. wykon. § 115).

№..... Księgi zgłoszeń do dodatkowego opodatkowania.

WEZWANIE DO ZAPŁATY DODATKOWEGO PODATKU OD WINA.

Tytułem dodatkowego podatku od wina ma Pan uiścić kwotę .....

Wzywa się Pana do uiszczenia powyższej kwoty w ciągu dni 14 po otrzymaniu tego wezwania.

.....dnia..... 1922.

Do

P. .....

.....

Pokwitowanie

kwotę..... mk..... fen.....

słowami.....

pobrano tytułem dodatkowego podatku i zarachowano w księdze podatku od wina.

..... dnia..... 1922.

(pieczęć)